GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 1 LETO XXVIII. KAMNIK, 11. JANUARJA 1988

45-letnica bojev na Kostavski planini

Skupina udeležencev boja na Kostavski planini

Sedemindvajsetega decembra pretečenega leta je Kostavska planina gostila številne obiskovalce, ki so se želeli pokloniti spominu padlih borcev Kamniškega bataljona, ki je bil v sestavi Kokrškega odreda. Ob nenadnem napadu nemških enot, 24. decembra 1942, na to taborišče borcev, je padlo 16 partizanov, mladih fantov, ostalim je v jurišu uspel prodor, in so nato nadaljevali boje s sovražnikom. Padlo je tudi več sovražnih vojakov, še več pa je bilo ranjenih.

Tokratno slovesnost so spet zelo dobro organizirali Tuhinjci in poskrbeli za vse, tako kot je bilo vedno tudi do sedaj. Mnogi krajani in tudi ljudje iz oddaljenejših krajev zato vedno radi obiščejo to planino vsako leto.

Pohod na Kostavsko planino je tradicionalen. Pohodniki so se nanjo napotili iz Laz, Zg. Tuhinja, iz Šmartnega, pa tudi iz drugih krajev ter se srečali na zbornem mestu ob spomeniku. Udeležencev je bilo zelo veliko, verjetno največ v zadnjih letih. Ogenj sredi jase pred spomenikom je marsikateremu obudil spomine na težke vojne dni, ko so borci bojevali težak in neenak boj z okupatorjem, pa niso nikdar izgubili poguma. Sovražniku so prizadejali težke izgube, iz vsakega boja so izšli še bolj odločeni nadaljevati boj do končne osvoboditve.

Slavnostni govornik **Janko Prezelj-Stane,** komandant Kokrškega odreda je govoril o pomenu boja na tem področju, o žrtvah, ki so prelile svojo kri, predvsem pa je razmišljal o sedanjem trenutku. Govoril je zelo prizadeto in kritično. Borci NOB so se v revoluciji borili za nov svet, za nove medsebojne odnose in bogatejše življenje. Borci se niso borili za tako stanje, kakršnega preživljamo danes, zato so mnogi borci in aktivisti razočarani. Vprašujejo se ali so bile žrtve v NOB sploh potrebne, da danes živimo za naše razmere nemogoče življenje. Govornik je poudaril, da se borci čutijo izredno moralno prizadete, zato z vso odločnostjo zahtevajo polno odgovornost tistih, ki so nas pripeljali v tak položaj.

V nadaljevnaju spominske slovesnosti je pevski zbor iz Tuhinja pel borbene pesmi, ki so tudi med NOB vedno spodbujale partizanske enote, da so vztrajale v trdem boju. Učenci osnovne šole M. Blejca iz Mengša so recitirali več pesmi. Matija Blejc je bil komandant Kamniškega bataljona, v tem času imenovan tudi že za komandanta Kokrškega odreda; padel je skupaj z ostalimi borci, po vojni pa je bil proglašen za narodnega heroja. V bitki na Kostavski planini je padel skoraj ves vodilni kader, nam je povedal udeleženec te bitke Ivan Martinčič-Vanja. Dobro se spominja dogodkov tistsega časa in pravi, da so Nemci vedeli za taborišče, v noči na 24. december 1942 so v strogi tišini napadli.

Pohod na Kostavsko planino je bil tudi letos združen s praznovanjem Dneva JLA. Ob tej priliki so na prireditvenem prostoru slovesno podelili posebna priznanja, ki so jih prejeli:

Plaketo ZRVS Jugoslavije – Jože Arko,

Zlato značko ZRVS Jugoslavije – Žavbi Pavle,

Plaketo ZRVS Slovenije – Jože Jeras,

Znak ZRVS Slovenije – Franc Pibernik,

Občinska priznanja ZRVS – Anton Pančur, Ivan Gorjan, Miran Matičič, Boris Bavčar, Ivo Grintal, Andrej Brajer, Franci Golob, Jože Cerec, Anton Drolc, Janez Berlec. Priznanje je podelil predsednik občinske organizacije ZRVS Kamnik Miha Rauter.

Slovesnost na Kostavski planini se je nadaljevala s tovariškim srečanjem. Roke so si stisnili nekdanji udeleženci bojev na tej planini, srečali so se drugi borci in občani, mladina in vsi, ki radi zahajajo v ta prelepi kraj. Spomin na nedavno težko preteklost je še vedno živ, mlajša generacija pa nadaljuje z izročilom revolucije in upa, da bo končno le napočil čas, za katerega so padala mlada življenja.

Veseli in razpoloženi so se udeleženci slavnosti vračali v dolino, saj je bilo celo vreme naklonjeno vsem obiskovalcem, snega letos ni bilo, pa je bila zato pot navzgor in navzdol še bolj prijetna kot sicer.

STANE SIMŠIČ

Zastave so se poklonile spominu padlih borcev

Sanacijsko posojilo za Planinko

Na zadnji seji občinskega odbora medobčinske gospodarske zbornice so direktorji kamniških delovnih organizacij sklenili, da ponovno preizkusijo z združenimi sredstvi reševati kamniškega zgubarja – delovno organizacijo Planinka. Vendar pa bo to ponovno le začasna rešitev, saj pričakujejo letos velike težave z likvidnostjo in združeno delo lahko zbere za zdaj le okoli pol milijarde dinarjev, ki bi jih lahko Planinki dali kot sanacijsko posojilo. Vsekakor pa tega denarja ne bo dovolj, da bi temeljito obnovili vsaj hotel Malograjski dvor (po ocenah Graditeljevih strokovnjakov bi potrebovali od 1,2 do 1,5 milijarde dinarjev).

Kamniške delovne organizacije bodo torej za sanacijo lahko zbrale približno petsto milijonov dinarjev; o tem, ali bo šla Planinka v likvidacijo, pa bodo sanatorji (kamniško združeno delo) odločali marca oziroma aprila.

R. GRČAR

ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OF SLOVENSKEGA NARODA pri OK SZDL KAMNIK

razpisuje

do 5 PRIZNANJ OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA V LETU 1988

Priznanja so namenjena posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomeni pri:

– razvoju naše samoupravne socialistične družbe,

– uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanju samoupravne organiziranosti temeljnih samoupravnih skupnosti,

– krepitvi SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil,

– neposrednem uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh področjih družbenega življenja.

Predloge z obrazložitvijo in utemeljitvijo naj predlagatelji posredujejo ŽIRIJI OF SLOVENSKEGA NARODA pri OK SZDL KAMNIK, Titov trg 1, **najkasneje do 15. marca 1988.**

ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OF SLOVENSKEGA NARODA

Nosilci spomenice pri predsedniku občine

Ob zaključku leta je predsednik skupščine občine Kamnik sprejel nosilce partizanske spomenice 1941. Od devetih povabljenih so se srečanja udeležili: Ana Berlec, Lovro Hribar, Edo Bohinc, Lado-Mirko Podbevšek in Anton Teršalič. V imenu vseh se je predsedniku skupščine, Antonu Ipavicu, za pozornost zahvalil Lovro Hribar in ob tej priložnosti dejal: »V Kamniku se je v letu 1987 kar nekaj naredilo, čeprav nekateri nergajo, da se pri nas nič ne naredi. Res je, včasih tudi kaj zaškriplje. Vemo pa, zakaj danes največkrat pride do zastojev – zaradi pomanjkanja denarja. Borci smo še posebno razočarani nad sedanjim stanjem v Jugoslaviji. Za svobodo smo se trdo borili!

Navidezna, deklarirana svoboda nam ne pomeni nič. Le svobodni (pa naj gre za svoboden trg, svobodno izražanje, svobodno pisanje . . .) ljudje lahko ustvarjajo in pripomorejo naši družbi do napredka. Pa še nekaj! V delu je prihodnost, ne pa v papirni zbirokratiziranosti naše družbe.«

R. GRČAR

● *Z decembrske skupne seje zborov skupščine*

Kmetje najteže prenašajo krizo

Konec decembra so imeli delegati občinske skupščine pred sabo dolg dnevni red in pomembna vprašanja (med njimi tudi analizo gospodarjenja v preteklem letu, odlok o proračunu občine, pa tudi še ostale pomembne točke). Toda na seji je v ospredje stopilo kmetijstvo, ki je nasploh v težkem položaju zaradi razkoraka med ceno surovin in končnih kmetijskih pridelkov. Sicer pa je ta veja gospodarstva, kot so ugotavljali kmetje – delegati na seji, v naši občini v povprečju še brez večjih rezultatov.

Delegati so na decembrski seji obravnavanje resolucije preložili na januar obenem pa sklenili, da je treba vse predloge, ki so jih oblikovali delegati vseh zborov, upoštevati. Eden od njih je tudi pripomnil, da je ob koncu leta, v časovni stiski in ob nepoznanih pogojih gospodarjenja v vseh delovnih organizacijah težko planirati in delati »pametne« resolucije. Čas bi že bil, je dejal, da bi resolucijo sprejemali šele ob zaključku poslovnega leta, po obračunu torej, ko v delovnih organizacijah vedo, kako bodo v naslednjem obdobju poslovali, s kakšnimi sredstvi bodo razpolagali in koliko bodo lahko namenili za razne občinske naložbe.

Pri poročilu o gospodarjenju v preteklem letu je predsednik komiteja za družbenoekonomski razvoj dejal, da kamniško gospodarstvo v zadnjem obdobju vidno pada pod republiško povprečje, čeprav ga je do sedaj krepko presegalo.

Sicer pa, vrnimo se h kmetijstvu. Z ustanovitvijo sisa za preskrbo se razmere niso nič izboljšale. Z zakonodajo smo sicer zagotovili ohranjanje kmetijskih površin, vendar pa nismo nič naredili, da bi konkretneje pomagali kmetu; da bi na primer uvedli tako davčno politiko, ki bi stimulirala kmete, ki zemljo obdelujejo, in destimulirala lastnike zemlje, ki te ne obdelujejo, so dejali delegati. Takega mnenja so bili tudi člani predsedstva občinske konference socialistične zveze in pri tem poudarili, da je odlašanje pri iskanju primerne lokacije za sejmišče skrajno neodgovorno dejanje.

O kmetijstvu so govorili tudi predstavniki kmetov, ki so potožili, da bo odkup mleka in mesa še manjši, če se ne bodo kmalu dvignile cene. Nekaj bo treba narediti tudi s stimuliranjem hribovskih kmetov, ki na visečih terenih mnogo teže obdelujejo zemljo od ravninskih. Eden od kmetov iz krajevne skupnosti Srednja vas je z grenkobo v srcu pripomnil, da je danes že zelo težko obdržati sinove na zemlji, ker menijo, da se jim ne splača obdelovati zemlje za golo preživetje in garati na njej po ves dan, ko pa je zaslužek v tovarni lažji in zanesljivejši. O tem bi kazalo v bodoče razmisliti, kaj se naši družbi bolj splača. (Sicer pa po decembrskemu poročilu direktorjev kamniških delovnih organizacij tudi njim »trda prede« in prav kmalu bodo začeli razmišljati o odpuščanju odvečne – predvsem nekvalificirane – delovne sile). Ali se nam torej bolj splača uvažati drago hrano in imeti obenem nekvalificirane delavce s kmetij, ki bi lahko ob primerni spodbudi doma obdelovali zemljo in se s tem dostojno preživljali. V bodoče namreč postajajo vedno bolj vprašljive tudi socialne podpore in nadomestila za brezposelne zaradi zniževanja prispevnih stopenj v ta namen.

Delegati so poleg drugega zahtevali izboljšanje deviznega položaja izvoznikov in uveljavitev tržnega gospodarjenja, v nasprotnem primeru pa Kamničani ne bodo dali soglasja k republiški resoluciji. Dodali so tudi, da mora občinski izvršni svet v bodoče v analizi uresničevanja občinske resolucije v preteklem letu bolj jasno povedati, kaj je bilo narejeno in kaj glede na zastavljene cilje v občini ni bilo uresničeno.

ROMANA GRČAR

Pesimizem v našem gospodarstvu

Direktorji kamniških delovnih organizacij, ki so se konec decembra zbrali na seji občinskega odbora medobčinske gospodarske zbornice, so ugotovili, da bodo v njihovih delovnih organizacijah zaradi ukrepov zveznega izvršnega sveta in slabega položaja predelovalne industrije (več kot polovica kamniške industrije pa je prav predelovalne) letos poslovala z velikimi težavami. V nekaterih delovnih organizacijah bodo šli januarja na kolektivne dopuste, ponekod bodo opustili nekatere proizvodne programe, pomagali pa si bodo tudi z zmanjševanjem števila zaposlenih.

Ivo Pirc, predsednik komiteja za družbenoekonomski razvoj, je povedal, da so v kamniških delovnih organizacijah v letu 1987 dosegli nizek fizični obseg proizvodnje, bil je le pol odstotka večji kot v enakem obdobju preteklega leta. Tudi produktivnost upada, zaradi zmanjševanja naročil, padanja kupne moči in upadanja likvidnosti ostalih delovnih organizacij. Podobno je tudi z izvozom in uvozom. V izvozu so delovne organizacije po enajstih mesecih presegle načrtovano resolucijsko rast le za 1,1 odstotka, v sestavi uvoza in izvoza pa se močno povečuje delež klirinškega področja.

V nadaljevanju seje so direktorji opozorili na specifične probleme, s katerimi se bodo v letu 1988 spopadali v njihovih kolektivih.

V Stolu jih, na primer, skrbi, kako bo, saj jim manjka novih naročil, čeprav bodo kljub čedalje slabši konjunkturi poslovno leto končali v skladu s pričakovanji. V Menini menijo, da se bodo prisilnim dopustom lahko izognili le s 40-urnim delovnikom, v Svilanitu pa so dosegli dobre rezultate tudi na račun uspešnih posebnih prodajnih akcij.

Direktor Titana je dejal, da je njihova veja kovinsko predelovalne industrije še posebej v slabem položaju in če bo šlo tako naprej, bo njihova delovna organizacija kaj kmalu zapadla v izgube. V Utoku, kjer naj bi poslovno leto zaključili brez izgub, se bodo preusmerili v perspektivnejše programe, saj tudi usnjarsko predelovalni industriji grozijo izgube. V usnjarni že sedaj zmanjšujejo število zaposlenih, predvidevajo pa tudi reorganizacijo. Tudi Graditelju gre čedalje slabše. V stanovanjski gradnji imajo dela vse manj, zapira se jim trg tako v Ljubljani kot v Domžalah. Alpremov obrat na Bakovniku ima dela samo še za dober mesec, obrat na Usnjarski pa le še za tri tedne. Zato bodo tudi pri njih nujno morali zmanjševati število zaposlenih. Tudi v Zarji napovedujejo izgube že v prvem trimesečju leta 1988. Enota Elektro je skoraj brez dela, prav tako nimajo dela pleskarji, inštalaterji. Nekaj dela imajo le še na strojnih inštalacijah in v elektroniki. Direktor Zarje je potožil tudi nad dolgimi roki plačil za njihove storitve, zaradi vsega naštetega pa bodo v njihovi delovni organizaciji prisiljeni delavce pošiljati na kolektivne dopuste in zmanjševati število zaposlenih. V Eti težav s prodajo niso imeli, več problemov pa zaradi revalorizacije vrednosti zalog pričakujejo v naslednjih mesecih.

R. GRČAR

Izvoljen nov sodnik za prekrške

Konec decembra je pred predsednikom občinske skupščine Antonom Ipavicem zaprisegel novi sodnik za prekrške Jure Snoj. Rojen je bil 1960. leta, živi pa v Ljubljani. Na pravni fakulteti je diplomiral leta 1985. Leta 1986 je naredil pravosodni izpit, od oktobra istega leta pa je bil zaposlen na Višjem sodišču v Ljubljani kot strokovni delavec. Jure Snoj je za sodnika za prekrške v naši občini izvoljen za osem let. R. G.

Krik vpijočih po semaforju

Srednješolci so konec decembra napovedali protestni shod na križišču obvoznice in Šolske ulice, da bi opozorili na čedalje bolj nevarno križišče, ki je zahtevalo že nekaj smrtnih žrtev, pred kratkim pa je zaradi njega moral v bolnišnico težko ranjen tudi eden od njihovih vrstnikov.

Protestni shod srednješolcev s Srednje ekonomske in naravoslovne šole Rudolfa Maistra, ki je bil napovedan za 25. decembra ob 14. uri, je bil po pogovoru s predstavniki občine in cestnega podjetja preložen do marca. Do takrat pa naj bi mladini in vsem občanom, ki nenehno (malodane na vseh sejah skupščin) opozarjajo na nujnost semaforja v tem križišču, odgovorili, do kdaj je možna njegova namestitev.

Vsi lahko upamo, da so srednješolci vsaj malo potrkali na vest vseh, ki so pristojni, da se ta problem čimhitreje reši. Za šolsko mladino namreč ne veljajo izgovori, da občina nima denarja, da je stabilizacija, da je gospodarstvo v krizi, ... oni zahtevajo le varnejšo pot v šolo, varnejše križišče in prehod za pešce. Pa naj do tega pride na kakršenkoli že način – s semaforjem, poostrenim nadzorom miličnikov ob prometnih konicah ali z bolj pogostim radarjem na obvoznici. To bi morda voznike le prisililo, da bi se sčasoma navadili na delu obvoznice, ki gre skozi naselje, voziti 50 kilometrov na uro, kolikor je omejitev, ne pa sto in več. Semafor namreč ne bo rešil vsega. Zavest, kultura vožnje (in tudi hoja čez cesto!) bo naredila več kot trije semaforji skupaj.

Sicer pa za semafor po besedah direktorja Komunalnega podjetja Kamnik zaenkrat ni denarja. To so namreč zelo dragi prometni pripomočki, poleg tega pa bi morali narediti ob povezovalnici tudi posebno brv za pešce. Kljub tem težavam so srednješolci na omenjenem sestanku s predstavniki občine in upravljalci cest zahtevali, da bo ureditev tega križišča uvrščena v resolucije občine Kamnik za leto 1988 kot prednostna naloga.

Janko Gedrih, predsednik izvršnega sveta, je povedal, da bi bila Šolska ulica s križiščem že urejena, če bi vsi podpisniki sporazuma poravnali obveznosti, vendar pa so svoj delež v celoti prispevale le tri kamniške delovne organizacije: Svilanit, Alprem in Rudnik kaolina in kalcita. Preostale delovne organizacije denar le obljubljajo, ali pa ga sploh ne nameravajo dati. Zato je srednješolce pozval, da lahko tudi starše, ki so zaposleni v občini opozorijo na »pozabljeno« obveznost njihove delovne organizacije. Dušan Jesenik, tajnik SIKCS pa je poudaril, da imajo večne težave s financiranjem. Sistemske vire imajo le za zimsko službo in krpanje cestnih lukenj, za vse drugo pa je na žalost denar treba zbirati v gospodarstvu. Anton Ipavic, predsednik SO Kamnik, pa je predlagal, da bi vse mestne krajevne skupnosti v program samoprispevka vključile kot eno prednostnih nalog tudi ureditev tega križišča.

Srednješolci so torej na svoj način opozorili, da je stanje kritično in da ne velja več odlašati. Upamo, da bo kljub težkemu položaju v delovnih organizacijah kmalu jasno, ali semafor bo in do kdaj. Če srednješolci do marca ne bodo dobili odgovora, bo kamniška mladina organizirala protestni shod na križišču. Takrat pa zares!

ROMANA GRČAR

OBVESTILO

Obveščamo vse borce in starostnike, ki se zdravijo v okviru Dispanzerja za borce in starostnike, da se bo ta preselil v prostore novega zdravstvenega doma, kjer bo pričel z delom 18. 1. 1988 po ustaljenem urniku.

Istočasno bodo prenešene v novi zdravstveni dom tudi vse kartoteke borcev. Vsi ostali pacienti Dispanzerja za borce in starostnike, ki bodo nadaljevali zdravljenje v tem dispanzerju, pa bodo morali ob prvem obisku prenesti svojo kartoteko iz starega zdravstvenega doma v Dispanzer za borce in starostnike v novi zdravstveni dom, kjer bo kartoteka tudi ostala.

Vse ostale občane in delavce, ki nimajo organiziranega zdravstvenega varstva v obratnih ambulantah, pa obveščamo, da si ob svojem obisku v zdravstvenem domu izberejo stalnega lečečega zdravnika, pri katerem se bodo zdravili vsaj eno leto. Izbrani zdravnik bo označen na vsaki zdravstveni kartoteki. Cilj take organizacije je boljša organiziranost zdravstvenega varstva ter strokovnejše delo, saj bo izbrani zdravnik lažje in strokovnejše sledil tako zdravju kot bolezni svojih stalnih pacientov.

TOZD »ZV KAMNIK«

Višje cene zdravstvenih storitev

Z novim letom je dražji obisk pri zdravniku; več je treba plačati za zdravila in nekatere ortopedske oziroma ortotične pripomočke in nadomestke. V skladu z lani sprejetim samoupravnim sporazumom so bile namreč s 1. januarjem povečane participacije. Veljale bodo do 1. marca, do konca leta pa bodo potem predvidoma povečane še 1. julija in 1. novembra.

Po novem torej veljajo naslednji zneski:

	din
1. Za prvi kurativni pregled pri zdravniku v osnovni zdravstveni dejavnosti	800
2. Za obisk zdravnika na domu, ki je opravljen na zahtevo uporabnika ali njegovih svojcev	2300
3. Za vsak prvi pregled pri zdravniku v specialistični ambulanti in zdraviliški dejavnosti z napotnico	1700
4. Za vsak ponovni obisk ali pregled pri zdravniku v specialistični ambulanti ali (in) zdraviliški dejavnosti, vendar največ za tri obiske, ki sledijo prvemu specialističnemu pregledu	500
5. Za prvi obisk pri zdravniku in zobozdravniku v nočnem času med 22. in 6. uro zjutraj:	
pri zdravniku osnovne dejavnosti	1500
–pri zdravniku specialistične dejavnosti	3400
6. Za zobozdravstvene storitve:	
– za vsako zalivko	800
– za polno kovinsko prevleko	5400
– za druge prevleke	7.000
– za inlay nadzidek	3700
– za vsako krono (z zatičem)	7800
– za vsak člen v mostovni konstrukciji	3900
– za vsako nadomestilo fasete, cementiranje stare prevleke, demontažo prevleke ali krone, oddelitev vmesnega člena ali gredi	800
– za začasno prevleko ali člen v začasnem mostičku	3700
– za začasno totalno ali parcialno protezo	18.300
– za gred, opornico ali jahača	3700
– za vsako totalno protezo	11.700
– za vsako parcialno protezo	14.000
– za vsako reparaturo, prilagoditev stare proteze, podložitev ali reakluzijo	1500
– čiščenje zobnega kamna	200
7. Za storitve pri pripravi, izdelavi in izdaji zdravila, pomožnega ali sanitetnega materiala pri prevzemu v lekarni na recept	600
– v nočnem času med 22. in 6. uro (z izjemo za recepte, ki imajo oznako »nujno«)	1100
8. Za mehanična kontracepcijska sredstva, ki se ne predpisujejo na recept	3900
9. Za umetno prekinitev nosečnosti, ki ni medicinsko indicirana	6.900
10. Za vsak reševalni prevoz pri nujni medicinski pomoči (primarni)	2300
– za vsak prevoz z reševalnimi in drugimi prevoznimi sredstvi, ki ga v posameznih primerih zdravljenja potrdi zdravnik	4600
11. Za ortopedske (in specialne) čevlje	14.000
12. Za nepodložene usnjene rokavice, estetske rokavice za protezo in komplet navlek za krn pri amputaciji	4700
13. Za proteze, ortotične pripomočke, aparat za ekstenzijo in prosto stoječi posteljni trapez	4700
14. Za kilni pas	4700
15. Za bergle	1200
16. Za aparat za omogočanje glasnega govora in slušni aparat	6.200
17. Za invalidski voziček	19.400
18. Za vsak električni stimulator, zvočni signalni aparat in električni pripomoček	27.400
19. Za očala	1500
20. Za kontaktna stekla.	12.500
21. Za očesno protezo	2000
22. Za oskrbni dan v bolnišnici ali zdravilišču pri neprekinjeni oskrbi za največ 15 dni oziroma pri večkratni hospitalizaciji za največ 60 dni v koledarskem letu – na dan	2900

Za prvi kurativni pregled (k točki 1., 3. in 5.) se šteje vsak prvi obisk pri posameznem zdravniku ali prvi obisk zaradi posamezne bolezni na zahtevo uporabnikov v koledarskem letu. Če je cena zdravstvene storitve nižja od določenega zneska participacije, plača uporabnik le stvarno ceno.

Za razliko od doslej veljavnega sistema, so na novo uvedene participacije za začasno totalno ali parcialno protezo in čiščenje zobnega kamna ter dvojna participacija za izdajanje zdravil na recepte v nočnem času in reševalne prevoze ter večkratno bivanje v bolnišnici za največ 60 dni v koledarskem letu.

Doplačila za nadstandardne storitve.

1. Ponovitev prvega pregleda pri zdravniku splošne medicine, ki ni njegov izbrani zdravnik, **4.400 din.**

Ponovitev prvega pregleda pri zdravniku v dispanzerju, ki ni njegov izbrani zdravnik, **6.400 din**, pregled pri zdravniku v specialistično ambulantni dejavnosti, ki ni uporabnikov izbrani zdravnik ali brez napotnice zdravnika osnovne dejavnosti, pa tudi tisti pregled, ki bi ga po delitvi dela moral uporabnik uveljavljati v osnovni zdravstveni dejavnosti, **6.600 din.**

D. B.

Dedek Mraz med kamniškimi otroki

Imeniten dedek Mraz je letos razveseljeval kamniške otroke na Titovem trgu pred svojo hišico. Tudi spremljevalce, srnice in zajčke, je imel s seboj. Le nekaj je manjkalo – sneg. Dedek Mraz je tako med otroki prebil dva sončna popoldneva, jim razdelil veliikoo bonbonov, se pogovarjal z njimi, otroci pa so mu navdušeno pripovedovali in peli pesmice. Oba dneva jih je potem popeljal v kino Dom, kjer so si prvi dan ogledali film »E.T.«, drugi dan pa so jim prikazali igrico »Mala čarovnica«.

R. GRČAR

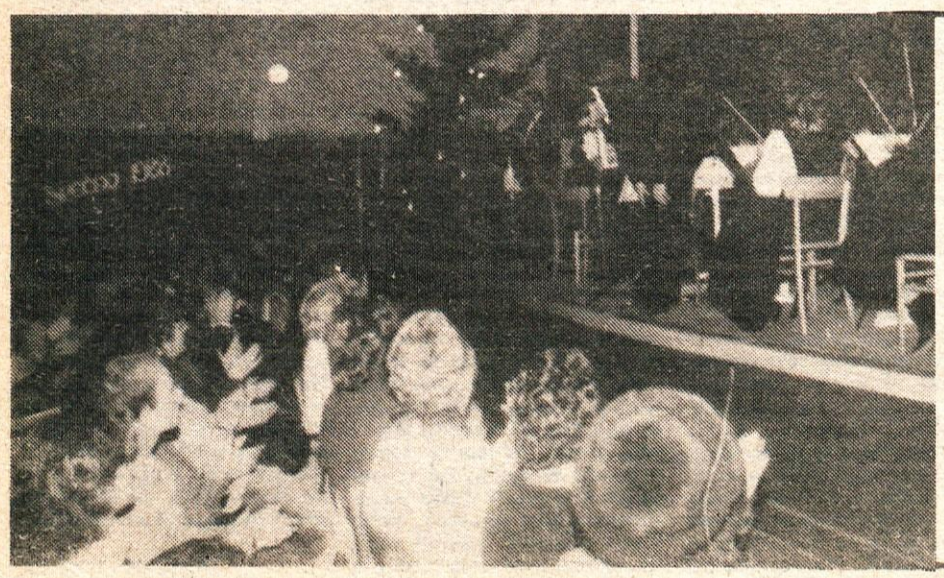

Novoletni koncert ponovno navdušil

Tradicionalni novoletni koncert, ki ga že nekaj let organizirata Zvezi kulturnih organizacij Domžale in Kamnik, je iz leta v leto bolj obiskana prireditev ob koncu leta. Tako je tudi letos v kinu Dom zmanjkalo sedežev in je moralo mnogo gledalcev stati, čeprav so v dvorano namestili še dodatne sedeže. Kamniški in domžalski simfoniki, mešani pevski zbor DKD Svoboda Mengeš pod vodstvom dirigenta in zborovodje Tomaža Habeta in Mešani študentski pevski zbor Kamnik pod vodstvom zborovodje Janeza Klobčarja, so ponovno navdušili poslušalce in dolgih aplavzov ni bilo ne konca ne kraja. S posebnim aplavzom in odobravanjem so poslušalci nagradili soliste: Katarina Malinger – kitara, Roland Mahnič – harmonika, in pevce: Francka Berlic – sopran, Nuša Pirnat – alt, Andrej Levec – tenor, Janez Majcenovič – bariton in Rok Lap – bas. Zlasti slednja dva sta s prelepim petjem poslušalce še posebej navdušila. In tako še kako drži trditev, ki jo je ob zaključku koncerta izrekel predsednik kamniške socialistične zveze Davorin Gregorič: »Kot staro vino ste – vsako leto ste boljši.«

R. GRČAR

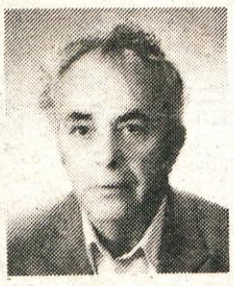

V 69. letu nas je po hudi bolezni zapustil naš dragi mož, oče in stari oče

LEOPOLD FUNA

iz Klavčičeve 4

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom iz Klavčičeve 4 in sodelavcem SO Kamnik ter ZUIM Kamnik za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej toplo pa se zahvaljujemo zvezi borcev Kamnik, Postaji milice Kamnik in RSNZ za sodelovanje ob slovesu.

Žalujoči: žena Marija, hčerki Majda in Breda z družinama ter drugo sorodstvo

Kamnik, Preserje, decembra 1987

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, starega očeta, brata, strica in tasta

JOŽETA KOŽELJA

iz Šmarce

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in sodelavcem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti, pevcem za ganljivo petje, Društvu upokojencev Kamnik in Titan za poslovilne besede. Hvala tudi zdravniškemu osebju in duhovniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njegovi

Šmarca, novembra 1987

ZAHVALA

Ob nenadni, boleči izgubi našega dragega moža, očeta, deda in pradeda

IVANA BERGANTA

iz Podgorja

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Lepa hvala tudi pevcem Solidarnosti za občuteno zapete pesmi, vsem govornikom, ki ste osvetlili njegovo življenjsko pot in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: žena Cilka, sinova Albin in Janko ter hči Marija z družinami

Podgorje, Hannover, decembra 1987

ZAHVALA

Nenadoma nas je v 58. letu starosti zapustil dragi mož, ata, stari ata, brat in stric

JANEZ KLANŠEK

iz Tunjic št. 29
p. d. Gradišekov Janez

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in dar za druge namene, gasilskemu društvu Tunjice, Janezu Pregledu za poslovilne besede, pevcem, DO KIK in Kočna ter vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Hvala tudi gospodu župniku za lep cerkveni obred.

Žalujoči: žena Peregrina, sinova Janez in Justin, hčerka Mija z družino, brat in sestre z družinami

Tunjice, Županje njive, Vrhpolje, Žale, Olševek, Rodica, decembra 1987

ZAHVALA

Globoko žalostni sporočamo, da je v Domu upokojencev v Kamniku dne 24. decembra 1987 prenehalo biti srce naše ljubljene mame, babice in prababice

FRANČIŠKE NEŘIMA

rojene leta 1900

Vsem, ki ste ji v življenju storili dobro z dejanji, besedo in obiski, se prisrčno zahvaljujemo. Obdržali vas bomo v hvaležnem spominu. Za sprejem in nego v Domu upokojencev Kamnik posebna hvala.

Žalujoči: vsi njeni

Kamnik, Kranj, Nemčija, Kanada, decembra 1987

ZAHVALA

Ob prerani smrti našega brata, strica in nečaka

MIRA KLEMENCA

iz Olševka 11

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in sodelavcem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se pevcem in govorniku iz Gradbinca – TOZD Kamnik. Posebej se zahvaljujemo vsem lovcem za govor in lepo spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: vsi njegovi

Decembra 1987

ZAHVALA

Po dolgotrajni bolezni nas je zapustila naša sestra in teta

MARICA NAGLIČ

iz Šmarce

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem in kolektivu Donita za izrečena sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo osebju Doma upokojencev Kamnik za skrbno nego in gospodu župniku za opravljen obred.

Žalujoči: vsi njeni

Šmarca, Domžale, Ljubljana, decembra 1987

ZAHVALA

Po kratki in hudi bolezni nas je za vedno zapustila naša dobra mama, stara mama, teta in tašča

ANGELA KOŽELJ

rojena BERGANT
iz Šmarce

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala dr. Šuštarjevi, zdravniškemu osebju Kliničnega centra, pevcem za ganljivo petje in g. župniku za opravljen pogreb.

Žalujoči: vsi njeni

Šmarca, decembra 1987

Komisija za delovna razmerja

TOZD ptt Domžale

objavlja prosta dela in naloge

1. **čiščenje delovnih prostorov na ptt enoti Kamnik**
2. **opravljanje ptt storitev na ptt enoti Kamnik**

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:
pot točko 1.:
končana osnovna šola,
pod točko 2.:
tri ali štiriletna šola usmerjenega izobraževanja

Trajanje poskusnega dela je 3 mesece.

Kandidati naj pisne vloge pošljejo v 8 dneh od objave razpisa na naslov TOZD ptt Domžale, Ljubljanska 74, 61230 Domžale.

4-121

Folklorna skupina »Kamniška Bistrica«

vabi

ljubitelje narodnih plesov, pesmi in melodij

na
JUBILEJNO PRIREDITEV OB DVAJSETLETNICI DELOVANJA

Velika dvorana kina DOM, Kamnik, petek, 15. januarja 1988, ob 19. uri

Pripravljajo pester program, v katerem se bodo poleg članov domače skupine predstavili tudi njihovi gostje in prijatelji

Pridite, ogreli bodo tudi vas!

Medobčinska gospodarska zbornica Ljubljana
Ljubljanska turistična zveza Ljubljana
Obrtna združenja ljubljanske regije

razpisujejo

3. natečaj za nove spominke ljubljanske regije

1.

K sodelovanju vabimo vse posameznike, likovnike, šolsko mladino, aktive zadružnikov, izdelovalce domače obrti, oblikovalce, arhitekte, upokojence in druge, da s svojimi predlogi in izdelki sodelujejo v natečaju. Vabimo tudi OZD, društva upokojencev, društva paraplegikov, člane turističnih podmladkov, pionirske šolske zadruge, člane turističnih društev.

2.

Namen natečaja je spodbujanje čim širšega kroga občanov za oblikovanje in izdelovanje najrazličnejših izdelkov, ki bodo lahko služili kot turistični spominki. Še zlasti pozivamo posamezne OZD na območju ljubljanskih občin, da poskušajo del svojih proizvodnih programov razumeti tudi kot turistično zanimiv izdelek. Na to pa se seveda navezuje vprašanje embalaže, opreme itd.

3.

Kaj so spominki? Na kratko povedano so to vsi tisti predmeti ali izdelki, ki jih kot turisti, izletniki ali gostje v tujem kraju kupimo, dobimo v dar, vzamemo ipd. in ponesemo v svoje primarno kulturno okolje. To so lahko uporabni in okrasni predmeti, tudi taki, ki jih lahko pojemo ali popijemo, to so izdelki domače in umetne obrti, pa razglednice (kopije starih in take s sodobno fotografijo in oblikovanjem), plakati, nalepke, majice, kopije spomenikov premične kulturne dediščine, likovna dela, maskote, jedilni listi in še kaj...

4.

V natečaju bomo upoštevali vse izdelke, ki bodo poslani do razpisnega roka. Posebna strokovna komisija v sestavi: Drago Železnik, predsednik, Janez Bogataj, Marjan Loboda, Janez Suhadolc, Niko Jerman, Milan Aleš, Alojz Šoster, člani, bo ocenila izdelke na osnovi naslednjih kriterijev:
- kakovosti (gradivo, izdelava, celovitost)
- kulturne dediščine (glede na Ljubljano in širšo okolico)
- aplikativnosti izdelka,
- ekonomske vrednosti,
- tipičnosti in lokalne vezanosti
- likovne estetske vrednosti.

Izdelek mora biti tudi tehnološko primeren za organiziranje proizvodnje spominkov.

5.

Natečaj traja do vključno 28. 2. 1988. Ideje in izdelke (lahko tudi prototipe) pošljite na naslov: Medobčinska gospodarska zbornica Ljubljana, Igriška 5.

6.

Rezultati natečaja bodo objavljeni v sredstvih javnega obveščanja, razstava vseh prispelih in nagrajenih izdelkov pa bo v maju 1988.

7.

Na natečaju bodo podeljene naslednje nagrade:
1. nagrada 300.000 din
2. nagrada 200.000 din
3. nagrada 150.000 din

Posebne nagrade za najbolj uspele spominke pa bodo podelile tudi delovne organizacije na področju turističnih dejavnosti, ter obrtna združenja ljubljanske regije.

8.

Avtorju nagrajenega spominka priznava strokovna komisija pravico za organiziranje proizvodnje; v kolikor v 6 mesecih to ne organizira, avtomatično odstopi pravico za organiziranje proizvodnje razpisovalcu natečaja. V tem primeru priznavamo do 5% avtorskih pravic.

9.

Strokovna komisija si pridržuje pravico, da razpisanih nagrad ne podeli, v kolikor oceni, da prispeli izdelki in ideje ne odgovarjajo natečajnim pogojem.

10.

Po zaključenem natečaju in razstavi vsi izdelki ostanejo v lasti razpisovalca natečaja.

5-12

ŽG Ljubljana, ŽTO Ljubljana, n. sol. o., TOZD za promet Ljubljana, n. sub. o., Ljubljana, Trg OF 7

Komisija za delovna razmerja pri ŽTO-TOZD za promet Ljubljana objavlja prosta dela in naloge

1. čiščenje prostorov na postaji Kamnik

Približni osebni dohodek znaša 210.000 din.
Pogoja:
- končana ali nedokončana osemletka
- enomesečno poskusno delo

2. premikač – zavirač – kretnik

Pogoji:
- končana osemletka
- starost od 18 do 30 let
- posebna zdravstvena sposobnost

Za opravljanje del in nalog premikač, zavirač, kretnik je potrebno usposabljanje, ki traja 3 mesece. Nadomestilo osebnega dohodka v času usposabljanja znaša 120.000 din, približni osebni dohodek na delovnem mestu je 350.000 din

Samska stanovanja niso zagotovljena.
Kandidati bodo sprejeti v delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Prijavljene kandidate bomo povabili na pogovor v kadrovsko službo.
Prijave sprejema kadrovska služba ŽTO-TOZD za promet Ljubljana, Trg OF 7 v 15 dneh od objave.

Kulturni dom v Šmarci kmalu z vsemi dovoljenji

Čeprav je bila otvoritev šmarskega Kulturnega doma že pred dvema letoma, pa ta stavba še do danes nima svojega uporabnega dovoljenja. Vendar pa končno kaže, da bo dokumentacija za pridobitev uporabnega dovoljenja, ki jo dela gradbeno podjetje Graditelj, končana še ta mesec.

Kulturni dom, v katerem ima Krajevna skupnost Šmarca svoje prostore, v njem pa so poleg tega še: tri stanovanja, dvorana, v katero so nekoč od vsepovsod hodili na predstave njihove dramske skupine in za katero Šmarčani upajo, da bo kmalu ponovno oživela – pri tem računajo predvsem na mladino, ki se sedaj ne more več pritoževati, da nima svojih prostorov. V domu so še prostori civilne zaščite in gasilski dom. Ko bodo dobili uporabno dovoljenje, bo v Kulturnem domu zaživela tudi samostojna vzgojno varstvena enota. Krajani vrtec že tako čakajo, saj so sedaj morali otroke voziti v več kilometrov oddaljeni Kamnik. Prostori vrtca v Šmarci so sicer opremljeni že kar nekaj časa, vendar pa je bilo treba odpraviti še nekaj bistvenih tehničnih pomanjkljivosti.

Predstavniki Krajevne skupnosti Šmarca so nam v pogovoru v drugi polovici decembra tudi povedali, da bo kmalu začel delovati tudi oddelek kamniške glasbene šole in se torej Šmarčanom ne bo treba voziti v Kamnik.

Razumljivo je, da si krajani na vso moč prizadevajo, da bi vsi prostori v Kulturnem domu čimprej služili svojemu namenu. Še posebej zato, ker so v njegovo obnovo vložili mnogo prostovoljnega dela in materiala, delovne organizacije in občinski sisi pa tudi precej denarja.

Prav zato jih je še zlasti jezilo, ker je bila knjižnica, ki ima prav tako prostore v Kulturnem domu, že od marca 1987. leta zaprta. Dotedanji knjižničar je namreč 1. marca vrnil ključe knjižnice, ker je za svoje delo honorar dobival preveč neredno. Krajevna skupnost Šmarca je po tem večkrat posredovala v Kulturnem centru Kamnik, ta pa se je zganil šele proti koncu leta, ko je končno dal razpis za novega honorarnega knjižničarja. Knjižnica bo tako ponovno odprta že januarja, v tem času pa je bilo treba narediti evidenco vseh knjig, tudi manjkajočih, saj je mnogo knjig ostalo izposojenih na domovih, ker jih krajani niso imeli kam vrniti.

Krajani so za dejavnost v tem Kulturnem domu namenili tudi tretjino samoprispevka. S tem denarjem bodo kupovali knjige, revije in časopise za čitalnico, organizirali bodo tudi recitale, razstave, plese. Razmišljajo tudi o nakupu video rekorderja in kaset za učenje tujih jezikov.

Za Kulturni dom so naredili tudi vsaj 16.000 prostovoljnih ur, pripravljeni so tudi vnaprej s svojim delom prispevati k razvoju krajevne skupnosti. Tako so nam njihovi predstavniki povedali, da bodo spomladi začeli graditi peskovnik za otroke iz vrtca. Potožili pa so, da jim na občini večkrat »zbijajo« voljo do dela. Pred kratkim se je po njihovih besedah »iz občine razširil glas«, da je njihov Kulturni dom »črna gradnja«. Eden od predstavnikov krajevne skupnosti je zato v pogovoru dejal, da so potem tudi na občini delali protizakonito, ko so dovolili, da se v prazna (na črno) zgrajena stanovanja vselijo družine!

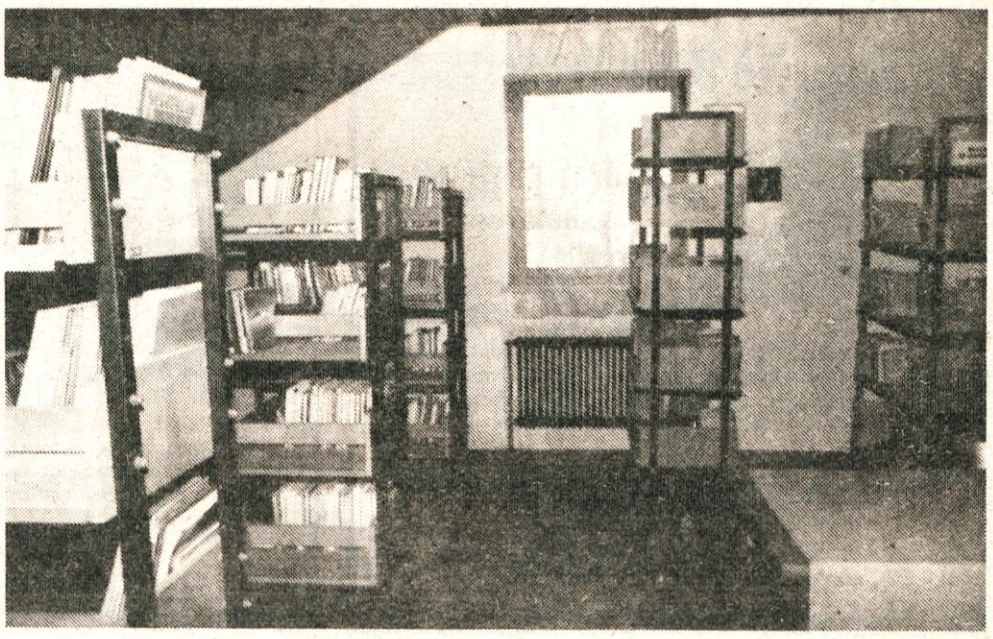

V Krajevni skupnosti Šmarca si poleg vsega želijo čimprej pridobiti manjšo plinsko razdeljevalnico. Seveda pa čutijo veliko pomanjkanje telefonskih priključkov in pomanjkljivo komunalno infrastrukturo. Še zdaj namreč niso priključeni na primarno kanalizacijsko omrežje, ki poteka skozi Šmarco. Čeprav kraj leži v vodno varstvenem pasu, imajo krajani namreč še vedno le greznice. Prav zato bo šlo kar dve tretjini njihovega samoprispevka za ureditev kanalizacije in gradnjo telefonskega omrežja.

Za vse, ki se želijo vključiti v šmarski oddelek glasbene šole, pa še tole: prijavijo se lahko vsak četrtek od 18. do 19. ure v prostorih Krajevne skupnosti Šmarca (ali pa v Glasbeno šolo Kamnik, seveda).

R. GRČAR

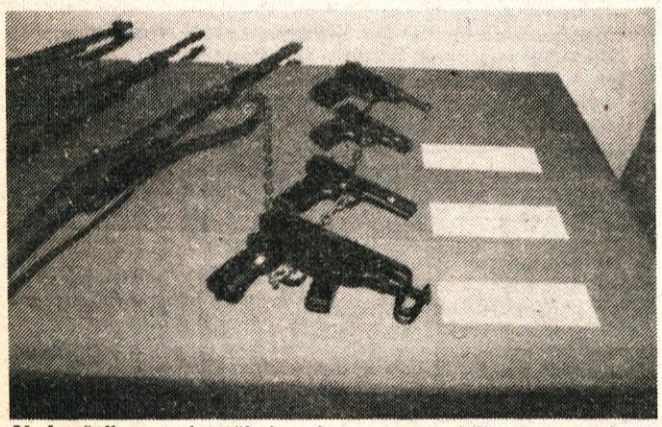

Na letošnji razstavi orožja in vojne opreme so bili tudi novi modeli pištol *Foto: ROMANA GRČAR*

Razstava orožja in vojne opreme

V okviru praznovanja dneva oboroženih sil SFRJ je občinski štab za teritorialno obrambo pripravil razstavo orožja in vojne opreme v mali dvorani kina Dom Kamnik. Na razstavi so s svojimi sredstvi sodelovali tudi Sekretariat za LO občine Kamnik, Kemična industrija Kamnik in Donit Kamnik – TOZD Trival.

Otvoritev razstave je bila v sredo, 16. decembra, s krajšo slovesnostjo, udeležili pa so se je vsi predstavniki družbenopolitičnega življenja v Kamniku. Ob tej priložnosti so bile podeljene pohvale najzaslužnejšim pripadnikom TO v preteklem letu, ki so jih podelili komandant RŠTO Slovenije, komandant PŠTO Ljubljanske pokrajine, komandant 34. partizanske brigade in komandant OŠTO Kamnik. O pomenu naših oboroženih sil je govorila sekretarka OK ZKS Kamnik, ki je prikazala bistvo in namen tega praznika. Za popestritev slovesnosti je s svojim programom poskrbela Glasbena šola iz Kamnika. Organizator razstave je poskrbel tudi za strokovno predstavitev razstave na otvoritvi ter v naslednjih dneh, ko so si razstavo ogledali predvsem učenci in profesorji iz kamniških osnovnih šol.

Največ razstavljenih predmetov je prispeval OŠTO Kamnik, ki je poleg intendantske in protiRBK opreme razstavil najsodobnejšo osebno oborožitev ter sredstva protioklepne in protizračne obrambe.

KIK je z razstavitvijo šolskih minsko-eksplozivnih sredstev prikazala del svoje proizvodnje. Sredstva za zveze je prispeval Sekretariat za LO občine Kamnik, dopolnil pa Donit – TOZD Trival z antenami, ki jih izdeluje za potrebe oboroženih sil.

Poleg počastitve dneva OS je bil glavni namen razstave seznaniti mladino z orožjem in vojno opremo, ki bi se v primeru oboroženega boja uporabljala v naši občini, in prispevati k pridobivanju mladih za vojaške poklice.

Razstavo, ki si jo je ogledalo več kot 400 zadovoljnih obiskovalcev, smo zaključili v petek, 18. decembra.

G. P.

Utrinki iz kina Dom

Utrinke bomo tokrat popestrili s filmsko »top listo,« ki sem jo sestavil s pomočjo vaših sosedov, sinov, hčera, . . . Poglejmo torej, kateri filmi so se lani Kamničanom najbolj vtisnili v spomin. Na prvem mestu je uspešnica Tonyja Scotta – TOP GUN, na drugem pa Oliverja Stona – PLATOON.

Oba filma sta v kino dvorane pritegnila množice ljudi zaradi razgibane, neprestano napete zgodbe, kar ne bi mogli trditi za francosko komedijo Colinna Seraua – TRIJE MOŠKI IN ZIBELKA, ki je zasedla tretje mesto. Temu filmu sledi MISIJA (Ronald Joffe), do konca naše lestvice pa so se zvrstili še IME ROŽE, VRNITEV V PRIHODNOST, AVTOŠTOPAR, ČAST PRIZZIJEVIH, 8 MILIJONOV SMRTI in OD TARČE DO SMRTI. Kot kaže, so časi romantike res minili, saj na lestvici ni prostora niti za film – Biti zaljubljen. Kaj pa največja razočaranja svetovne filmske produkcije? Tudi teh ste znali nekaj našteti in zanimivo, da se ponovi film z zgornje lestvice – TRIJE MOŽJE IN ZIBELKA. Poleg tega ste negativno ocenili še CONANA, z nepozabnim Schwarzeneggerjem v glavni vlogi, RDEČO SONJO, ki jo je precej medlo zaigrala Birgitt Nielsen in HANNAH IN NJENI SESTRI, v Woodyjem Allenom, Michaelom Cainom in Mio Farrow v glavnih vlogah.

Če torej rečem, da radi gledamo dobre filme z veliko akcije, se ne bomo dosti zmotili. Posebno mesto v srcih kamniških gledalcev zavzemajo tudi zgodovinski spektakli, kot so Deset zapovedi, Ime rože in podobni. Zanimivo je tudi, da ste se povsem ogradili od erotičnih filmov. Že res, da jih v Kamniku ne vrtijo prav pogosto, pa vseeno bi lahko katerega omenili.

Še v decembru preteklega leta ste si lahko ogledali film Avtoštopar, ki ga je zrežiral Robert Harmon, posneli pa so ga v Ameriki, leta 1986. Ker je na naša platna prišel dokaj hitro in ker zaradi odlične igre dokaj znanih igralcev zasluži nekaj besed, sem se odločil, da vam ga predstavim. Zgodba se dogaja na cesti, ki se razteza milje in milje daleč po ameriškem kontinentu. Zgodba sama ni nič novega, saj so na teh in podobnih cestah posneli že precej filmov z isto tematiko, (Duel, Gole v sedlu, Avto smrti, Konvoj) vendar gledalca pritegne. Pokaže mu, kaj se lahko pripeti avtomobilistu, če ustavi štoparju. V našem primeru ga čaka neizbežna smrt, saj je demonski avtoštopar psihopat. Usmili se le mladeniča, vendar prav gotovo ne iz usmiljenja. Mladenič tako dobi status posebne žrtve in ga ne izgubi do konca filmske zgodbe, čeprav bi ga avtoštopar lahko vsaj nekajkrat odstranil s poti. Konec je šablonski, kar v akcijskih filmih ni nič nenavadnega. Mladeniča začne preganjati tudi policija, ki ni zmožna sprevideti, kdo je pravi morilec. Ko se stvari končno postavijo na pravo mesto, ko se že ugotovi mladeničeva nedolžnost, pride do še enega šokantnega zapleta, v katerem pa pravica dokončno zmaga.

Film je poln absurdov, ki pa nas ne odbijajo, ampak ravno nasprotno. Skozi vso zgodbo smo napeti in razna scenaristova presenečenja in nagli obrati nas prisilijo, da filma še nekaj časa ne pozabimo.

Še nekaj besed o sporedu v mesecu januarju. Ponovno si boste lahko ogledali Top gun, prvič pa bo v Kamnik prišla kriminalka z naslovom Madridska zveza ter italijanski »špageti« western Tex Viler. Na svoj račun bodo prišli tudi ljubitelji erotike, če si bodo ogledali filma Uvek spremne žene z Marijano Karanović in Radmilo Živković v glavnih vlogah in Dekleta za uživanje, v režiji Amata Bezellija.

V letu 1987 so v kinu Dom zabeležili 68.000 obiskovalcev in tako skoraj 83 % izpolnili plan, ki so si ga zadali na začetku leta. Najboljši obisk kina je bil v februarju in marcu, najslabši pa od junija do septembra, saj je bilo kar 8.000 gledalcev manj, kot so pričakovali.

MATIC ROMŠAK

Nismo pozabili starejših krajanov

V naši krajevni skupnosti Šmartno krajevna organizacija Rdečega križa že vrsto let prireja srečanje starejših krajanov. Zadnji dve leti je bila udeležba zelo majhna, kljub temu, da smo vsakemu posebej poslali vabilo. Tisti, ki so se srečanja udeležili, so bili zelo zadovoljni in so si tega še želeli.

Na redni letni skupščini RK Šmartno na začetku leta 1987 smo sklenili, da srečanje bo, če bo dovolj prijav. Vaške odbornice RK so bile zadolžene, da osebno vprašajo vsakega upravičenca, če se bo srečanja udeležil. Prijav je bilo le deset, upravičencev pa je 59, zato srečanja ni bilo.

Za praznik republike smo obiskali aktivisti RK na domu vse krajane, stare nad 80 let in bolnike ter jih skromno obdarili. Skupaj smo obiskali, vključno s tistimi, ki so v Domu upokojencev v Kamniku 22 oseb. Denar za darila je prispevala Krajevna skupnost Šmartno v višini 80.000 din.

S tem smo izpolnili zadane naloge, sprejete na letni skupščini RK, za v bodoče pa želimo večje število prijav, sicer srečanja ostarelih krajanov zopet ne bo.

IVAN MOČNIK

Obiskala sta nas Janez Bitenc in Jelka Reichman

Skladatelj Janez Bitenc nas je že večkrat obiskal in nas razveselil z glasbeno pravljico. Njegov zadnji obisk pa je bil še nekaj posebnega, saj je s seboj pripeljal znano ilustratorko Jelko Reichman.

Janez Bitenc nam je povedal novo glasbeno pravljico z naslovom Jakec. Slikarka in ilustratorka Jelka nam je narisala Jakca na velik list papirja, ki smo ga nalepili na tablo. Vsi skupaj smo zapeli pesmice ob spremljavi klavirja.

Jelka Reichman je tako lepo risala, da smo jo prosili, naj še kaj nariše. In res nam je narisala domačo muco s pentljo. Medtem smo se pogovarjali s skladateljem. Zaupal nam je tudi svoj naslov in smo mu že pisali. Risbice, ki jih je za nas narisala tovarišica Jelka, smo spravili za spomin.

Jelka Reichman je ilustrirala že veliko knjig, med njimi knjigo Tri muce, ki jo je napisal Janez Bitenc. Njegove glasbene pravljice izhajajo tudi v Cicibanu.

Obema so se zahvalili za obisk in ju povabili, naj še kdaj obiščeta naš zavod.

TOMAŽ MUHIL
in EMA BEZJAK
3. raz.
OŠ pri ZUIM Kamnik

Bogata razstavna dejavnost

V minulem letu smo si v Kamniku lahko ogledali trinajst kakovostnih, predvsem avtorskih likovnih in fotografskih razstav, ki so potekale vzporedno v dveh razstaviščih: v razstavišču Veronika in v prenovljenem Stolovem Interieru, ki je primeren predvsem za predstavitev manjših formatov (fotografije, grafike, risbe, akvareli ipd). Menim, da je treba na tem mestu izreči tudi pohvalo za trud obema glavnima organizatorjema teh razstav, tajniku ZKO Kamnik Tonetu Fičarju (Veronika) in ing. arh. Marjanu Kocjanu (Stol Interier).

V prvem četrtletju so bile v obeh razstaviščih na ogled štiri razstave umetniške fotografije. V Veroniki razstava foto-kino kluba MAVRICA pod mentorskim vodstvom mojstra fotografije EFIAP Vlastje Simončiča in razstava »Plečnikovi stebri« **DAMJANA GALETA.** V njej predstavlja Gale skozi fotografski medij steber kot kapitalni element Plečnikove arhitekture in arhitekture nasploh. Istočasno sta v Interieru razstavljala zopet **DAMJAN GALE** (»Fotografija arhitekture«) in **LADO JAKŠA** (»Zamaknjeni prostori«). Zanimivo je, da je osnovna preokupacija v fotografiji obeh avtorjev prej ali slej arhitektura. Gale jo vidi skozi fotografijo kot arhitekt-profesionalec, ki suvereno obvlada obe zvrsti umetnosti in ju zna vkomponirati v harmonično sozvočje. Jakši je arhitektura več ali manj kulisa v njegovih uspelih fotografskih eksperimentih.

Kronološko so si sledile v razstavišču Veronika še štiri likovne razstave. V aprilu je bila predstavitev kiparskega avtodidakta **MOMA LISIČIČA** z naslovom »Telo v gibanju«, katerega lesene simbolne plastike presegajo zgolj amatersko umetniško raven, v maju pa je razstavljal alad. slikar **VINKO ŽELEZNIKAR** ciklus slik na steklo. Železnikarjevo slikarstvo izhaja iz abstrakcije, informela, skratka iz nepredmetnega oziroma konkretnega slikarstva, vendar z razpoznavnim in njemu specifičnim slogovnim pikturalnim in kaligrafskim, grafičnim ter slikarskim besednjakom.

Za akad. slikarja **ALOJZA BERLECA,** ki je razstavljal v juliju in avgustu, je značilno poglobljeno barvno raziskovanje v mejah na videz neproblematičnega realizma. Tokrat je, za razliko od njegove značilne figuralike (Lutke) in tihožitij, predstavil serijo kamniških vedut in krajin. Svojevrsten fenomen v slovenskem slikarstvu je akad. kipar ALADIN LANC, ki že nekaj desetletij ustvarja izključno v akvarelu. V septembru je ob svoji sedemdesetletnici pripravil tematsko, retrospektivo svojega akvarelnega slikarstva, v katerem je vseskozi dovršen in prepoznaven, obenem pa nežno liričen.

V Stolovem Interieru so bili v aprilu razstavljeni najnovejši gvaši akad. slikarke **VIDE SLIVNIKER-BELANTIČ** na temo Pariza ter predstavljena njena grafična mapa »Pariški triptih«. Maja je razstavljal akad. slikar **DUŠAN LIPOVEC** serijo novejših akvarelov in temper z naslovom »Podoba krajine«. Čez vse poletje pa je bila na ogled razstava sitotiskov in akvarelov enega naših najvidnejših likovnih ustvarjalcev **JOŽETA CIUHE.** Čeprav je predstavljala le delček umetnikovega obširnega opusa, je bila vseeno zelo dobra zasnovana, saj je nudila informacijo in pregled skozi Ciuhovo ustvarjanej v akvarelu in grafiki v zadnjih letih. Obenem pa je ta razstava tudi posrečeno časovno sovpadala z Ljubljanskim grafičnim bienalom in Bienalom jugoslovanskega akvarela v Karlovcu. V jesenski sezoni sta predstavljena zopet dva umetniška fotografa. Tudi ciklus fotografij **DRAGANA ARRIGLERJA** izhaja iz videnja arhitekture in urbane krajine, čeprav večpomensko, saj sega na pričujoči razstavi od dokumentacije, preko »ekoloških«, simboličnih, do čisto likovnoestetskih rešitev. V vseh delih pa je prisoten vizionarski čut za usodo prostora, v katerem smo, bivamo, si ga podrejamo, preoblikujemo, vrednotimo in obenem degradiramo. Znani fotograf in dolgoletni urednik fotografije v »Mladini« **TONE STOJKO** pa razstavlja svoja zadnja dela pod naslovom »Izgubljeno telo«, katera so pred nedavnim izšla tudi v knjižni obliki.

Leto se je sklenilo s skupno razstavo likovnikov-amaterjev ob desetletnici delovanja **Likovnega društva Kamnik** v razstavišču Veronika, v decembru.

DUŠAN LIPOVEC

Drugačno, privlačnejše praznovanje

V predpraznični petek, poln drugačnosti in sproščenih, veselih nevsakdanjih šolskih ur, se je uvrstila tudi prireditev v počastitev dneva republike. Na naši šoli smo se odločili, da bo ta prireditev letos drugačna. Tovarišici Jelka Mrzel in Angelca Berlec sta za učence predmetne stopnje pripravili kviz, ki bi ga lahko poimenovali V znanju je moč (na našem kvizu se je izkazalo, da je moč tudi v slogi tekmovalcev). Večina nas je poslušala, manjšina, iz vsakega razreda po dva učenca, pa je tekmovala, pomerili so se na dveh tekmovanjih. Najprej so svoje znanje o gorskem svetu, slovenskih samostanih in kristalih predstavili in (z njimi) tekmovali sedmošolci proti osmošolcem, v drugem tekmovanju pa so se petošolci pomerili proti šestošolcem v znanju o igračah, začimbah in ribah. Vse te teme so bile objavljene v člankih poljudnoznanstvene mladinske revije Pionir.

Tekmovanjae sta vodila osmošolca Tina Boltar in Bojan Traven, pomagala pa jima je štiričlanska strokovna žirija osmošolk. Kljub močni in glasni podpori poslušalcev iz sedmega razreda je bil rezultat med sedmošolci in osmošolci na koncu neodločen. Nobeni izmed skupin dodatna vprašanja niso pomagala do zmage, zato je o njej odločil žreb. Sreča je bila naklonjena osmošolcem. Na drugem tekmovanju se je izkazalo, da znajo petošolci več kot šestošolci, zato so prvi tudi zmagali.

Vsi tekmovalci so za sodelovanje dobili praktična darila, ki so jih šoli v ta namen poklonile kamniške delovne organizacije: Alprem, Ideja, KIK, Stol, Titan, Usluga in Utok.

Vsem se za darila najleše zahvaljujemo.

Tekmovanje so popestrile pesmi, ki so jih zapeli pevci šolskega pevskega zbora, pod vodstvom in s klavirsko spremljavo tovariša Mirana Antonina.

Bilo je napeto in zanimivo. Takšnih prireditev si učenci še želimo.

Rok, Mojca, Julija in Nataša
novinarski krožek Osnovne šole
Frana Albrehta Kamnik

Devetdeset let Društva skupne pomoči v Tunjicah

Društvo je bilo ustanovljeno 19. julija 1987, njegovi ustanovitelji so bili Jaka Jamšek, Gregor Koželj, Janez Vrhovnik, Florijan Pregled, Janez Mlakar in Verdnik, ki se je podpisal namesto pokojnega Franca Gerkmana. Pravila je menda s Tirolske prinesel Janez Vrhovnik. Pod ta pravila se je 13. februarja 1898 podpisal in s tem pravno potrdil ustanovitev »Društva skupne pomoči o nesrečah pri poslopjih in goveje živine Tuniških faranov« takratni C. kr. deželni predsednik HEIN.

Pravila v svoji prvi točki pravijo: »Društvo ima namen, da si udje v nesrečah, ki nastanejo pri poslopjih katerega društvenika vsled požara, viharja, povodnji ter, kar se večkrat zgodi, vsled plaza, eden drugemu, to je, da po nesreči zadetemu vsi udje pomagajo, da si svoja poškodovana poslopja zopet popravi in zavolj nesreče ne zabrede v dolgove in sicer, dokler društvena blagajna nima denarja, z dovažanjem tvarine, ročnim delom itd.; kadar pa je v blagajni denar, pa z denarno pomočjo. Pri goveji živini pa ima ud pravico odškodnino zahtevati le v slučaju, če je od strele ubita.«

Pravila tudi strogo določajo, kdo ne more biti član društva, oziroma koga se iz društva izključi. Pravila pravijo:

»Vsaki ud, kateri se udeleži nečastnega in obstoječim postavam nasprotnega ravnanja, sploh prelomi postavo, sme, ozirom mora se iz društva izključiti, tudi pijanci, kateri so bili od odbora zaradi tega opominjani in kljub opominom pijančevanja ne opustijo, smejo se iz društva izključiti.

O tem odloči odbor in se vplačano vsoto v nobenem slučaju ne vrne.«

Čeprav društvo pravno ni več registrirano, še vedno deluje. Predsednik je že 25 let Janez Vrhovnik in ima zelo natančen pregled nad sedanjim delom.

Ko je 25. junija 1959 pri Birtovih pogorelo gospodarsko poslopje, so vsi Tunjičani takoj priskočili na pomoč. Darovali so les, dovažali material, predvsem pa pomagali delati, tako da je bil v šestih tednih postavljen nov hlev in to v času, ko imajo kmetje doma največ dela. Od leta 1920 pa do danes je bilo okrog 20 požarov. Največji požar je bil leta 1929, ko je pogorela cerkev Sv. Ane v Tunjicah. Osemkrat je gorelo gospodarsko poslopje, trikrat hiša, štirikrat sušilnica, enkrat kovačnica, v ostalih primerih pa je šlo za manjše požare, npr. kozolec.

Ker je članarina simbolična, društvo v nobenem primeru ni moglo finančno pomagati, ampak je šlo predvsem za pomoč v materialu in fizičnem delu. Vsak član je obvezan prispevati les – po svojih močeh seveda, v primerih, ko je pogorelo gospodarsko poslopje, so člani odstopili nekaj sena za živino itd.

Nazadnje je gorelo pri Vovku. S pomočjo članov društva (člani so vsi Tunjičani) je bila hiša še isto leto obnovljena.

Vesela sem, da si v Tunjicah že na splošno ljudje radi med seboj pomagamo, ne glede na to, ali te zadene nesreča, ali pa gre le za trenutno zagato. Mogoče je k temu načinu življenja pomagalo prav društvo samopomoči.

Lepo je živeti v kraju, kjer veš, da v nesreči ne boš ostal sam.

M. STELE

Društva in njihovo arhivsko gradivo

Žalostno, toda resnično je, da še danes v mnogih društvih nimajo pravega odnosa do arhivskega gradiva, ki nastaja pri njihovem delovanju. Za njih je to le navaden papir, ki se ga hrani le toliko časa, kolikor ga potrebujejo, nato pa se ga s prvo čistilno akcijo odvrže. Je to mogoče? Seveda, ko pa jim »star papir« dela navlako. Nihče se namreč ne zaveda (ali se noče?), da tudi neko društvo s svojo dejavnostjo in s svojim delovanjem vpliva na kraj, na področje, kjer deluje. Seveda je ta vpliv enkrat večji, drugič manjši, včasih bolj viden, včasih manj; vendar je. In tega ne smemo pozabiti. Torej ima tudi gradivo nek pomen, katerega se na žalost še ne zavedamo. Kaj pri tem pomagajo zakoni, ki jih večina sploh ne pozna?

V Zgodovinskem arhivu Ljubljana smo zato začeli z akcijo osveščanja ljudi, oziroma reševanja arhivskega gradiva, se pravi, prevzemanja v arhiv. Začeli smo obiskovati društva, jim razlagati osnovne pojme o arhivskem gradivu in njegovem pomenu. Začeli smo pisati članke o tej temi in jih objavljati v lokalnih glasilih. Na pobudo Zveze kulturnih organizacij Slovenije smo prevzeli tudi strokovno plat seminarja za člane društev, ki delajo z dokumentarnim gradivom, katerega glavni cilj je bil seznanjanje z vlogo, pomenom društev in gradivom, ki nastaja pri njihovem delovanju. Iz kamnniškega območja, kjer po podatkih iz leta 1986 deluje 114 društev, se seminarja ni udeležil niti en sam predstavnik društev, pa naj gre za predsednika, tajnika ali nekoga, ki je zadolžen (če sploh pri društvih imajo takega) za gradivo svojega društva.

V novembru in decembru 1987 sem obiskal nekaj kamniških društev in zvez, da bi ugotovil, kakšna je ohranjenost arhivskega gradiva. V mnogih društvih je stanje tako, kakršnega sem omenil že na začetku, pri nekaterih pa z gradivom ravnajo tako, kot bi moralo vsako društvo oziroma zveza. Čuvajo in hranijo ga po vseh predpisih, kljub temu, da jim ti velikokrat niso znani. Zavedajo se namreč, da se z gradivom le ne sme početi, kar se ti zljubi.

Daleč najbolj urejen in ohranjen arhiv ima Občinska gasilska zveza Kamnik. Poleg tega, da ima skoraj v celoti ohranjeno arhivsko gradivo praktično od leta 1882 dalje (takrat je bila ustanovitev), je to tudi na varnem in vedno dostopno vsakemu, ki se ukvarja z gasilsko zgodovino na območju občine Kamnik. Opozoriti pa moram, da v tekstu nisem upošteval Planinskega društva Kamnik, saj smo v Zgodovinskem arhivu Ljubljana njegovo gradivo analitično že popisali, tehnično opremili in varnostno mikrofilmali. Po letu 1993, ko bo društvo praznovalo 100-letnico, pa bomo prevzeli tudi njegovo varstvo. Gre za izjemno pomemben fond, ki ga moramo našim zanamcem ohraniti takšnega, kakršen je.

Tudi občinska organizacija Rdečega križa zveza kulturnih organizacij in zveza kulturnoprosvetnih organizacij občine Kamnik imajo gradivo urejeno tekoče. Zaradi pomankanja prostorov pa nimajo urejenega starejšega gradiva, kljub temu, da bi to želeli. Zato sem se z njimi pogovarjal o morebitnem prevzemu v arhiv. Tu staro gradivo namreč temeljito pregledamo, strokovno obdelamo, popišemo in odpeljemo v Komendo, kjer čuvamo celotno gradivo za občino Kamnik. Vsakemu, ki ga bo hotel pogledati, bo seveda na voljo.

Pri Lovski družini Kamnik in Društvu za boj proti sladkorni bolezni nimajo starega gradiva, zlasti pri slednjem, saj obstaja šele 9 let. Pri delovanju pa nastaja zelo malo gradiva, ki ga za enkrat še skrbno čuvajo.

Gradivo Prvega slovenskega pevskega društva Lira je našlo svoje mesto v Zgodovinskem arhivu Ljubljana, se pravi v skladišču v Komendi. Škoda, da sta 2 knjigi (prva in tretja) zapisnikov izgubljeni (člani društva nimajo nič pri tem). Imeli bi čudovit pregled nad delovanjem tega društva. Seveda se o dogodkih, ki so bili opisani v knjigah, veliko ve (tu so tudi druge vrste dokumenti)... pa vendar bi s pomočjo zapisnikov, ki manjkajo, lahko zvedeli še veliko več.

Društveniki, tajniki, predsedniki... ste se ob branju članka kaj zamislili in vprašali kako imate v vašem društvu urejeno gradivo. Če se niste, se dajte. Še vedno je čas. Izgubljenega gradiva se sicer ne da vrniti, toda kar še imate oziroma kar nastaja pri delovanju vašega društva sedaj, to še vedno lahko ohranite.

BORIS ROZMAN

● *Obračun dela in pogled v prihodnost*

Kamniški kulturni hram

Člani DKD »SOLIDARNOST« so konec decembra preteklega leta na občnem zboru položili račune za preteklo obdobje. Poročilo o delu društva, ki združuje sedaj pevke in pevce ter člane godbene sekcije, je podal dolgoletni predsednik društva France Spruk. V njem je bilo orisano pestro delo in dejavnost obeh vej kulturne dejavnosti društva, saj v okviru društva že nekaj let deluje šahovska sekcija, ki se je preoblikovala v samostojno društvo, dramska sekcija pa je prenehala z delom.

O delu društva je bilo večkrat poročano v občinskem glasilu, zato ne bi ponavljali dejstev iz dela obeh sekcij. Poudariti pa je treba, da je v letu 1987 nov polet dobila godbena sekcija, ne samo zaradi novih prostorov nad kavarno »VERONIKA«. Te bo Kulturna skupnost Kamnik dala pogodbeno v uporabo DKD »Solidarnost« za dejavnost godbe, ki je **kamniška** godba, in ne samo sekcija »Solidarnosti«. Občni zbor se je soglasno izjsanil za tak pogodbeni odnos, obenem pa sprejel pobudo za podoben odnos med društvom in ZKO Kamnik za uporabo velike dvorane v prvem nadstropju omenjene stavbe. Ta dvorana naj bi služila široki dejavnosti ZKO in tudi potrebam drugih za zadovoljevanje kulturnih potreb.

Precej kritičnih besed je bilo izrečenih na račun pritličja stavbe, saj so prostori v precej žalostnem stanju in neuporabljeni že kar precej časa. Na občnem zboru, ki sta mu prisostvovala tudi predsednik OK SZDL Kamnik, Davorin Gregorič in tajnik ZKO Kamnik Tone Ftičar, je bilo postavljeno vprašanje odgovornosti za ravnanje z družbenim premoženjem in dana ideja, da bi stavba morala postati kamniški kulturni hram, z nosilcem gostinske dejavnosti v pritličju, ki bi imel dovolj razumevanja in smisla za kulturne aktivnosti tako v pritličju kot tudi na vrtu pod Malim gradom. Solidarci so pripravljeni žrtvovati tudi kakšno prostovoljno delovno uro za ureditev dvorišča. Verjetno pri tem med kamniškimi ljubitelji kulture, ne bi ostali osamljeni. Ideja čaka!

Na občnem zboru so se Solidarci dogovorili tudi za program dela v prihodnje. Največji napori bodo morali biti vloženi, poleg redne dejavnosti, pripravam na praznovanje 70-letnice ustanovitve društva in 50-letnici veličastnega pevskega shoda, ki ga bo društvo praznovalo lea 1989.

Finančni pokazatelji kažejo, da je društvo gospodarno ravnalo z dodeljenim denarjem in da je del prihodkov že namenilo za praznovanje svoje obletnice. Na občnem zboru so sprejeli tudi spremembo pravil društva, ki poenostavljajo tako delo društva kot posameznih sekcij in omogočajo nekaj manj birokratskih postopkov.

Društvu bo v prihodnjem mandatnem obdobju na čelu Janez Maleš, dosedanji predsednik moškega pevskega zbora, sicer pa pravila predvidevajo oz. določajo, da društvo vodi predsedstvo, sestavljeno iz predsednikov sekcij, in izvršilni odbor, sestavljen iz delegatov posameznih sekcij. Na občnem zboru so prisotni izvolili Franceta Spruka za častnega predsednika DKD »SOLIDARNOST«, saj je funkcijo predsednika »Solidarnosti« opravljal skorajda 25 let.

Obilo pevskih uspehov in dobrih priprav na praznovanje visokega jubileja zaželimo društvu DKD »Solidarnost«.

MAJ

POPRAVEK

V prejšnji, 22. številki Kamniškega občana, je v članku »Kamničani nestrpno čakajo nove telefonske priključke« prišlo do dveh napak. Stavek: V prvem nadstropju nove stavbe pa bo nova digitalna telefonska centrala (zanjo naj bi po sporazumu kamniška občina prispevala trideset, PTT Ljubljana pa sedemdeset odstotkov)... **bi se moral glasiti ... (centralo in prenosni sistem financira PTT v celoti).**

Napaka je tudi v stavku: V kamniških organizacijah združenega dela so podpisali samoupravni sporazum, ki določa prispevek za gradnjo pošte in sicer naj bi v letu 1987 na zaposlenega prišlo v prvem obroku 70.000 dinarjev, v drugem pa 30.000 dinarjev z upoštevano valorizacijo cen v letu 1988. **Pravilno je: ... in sicer naj bi v letu 1987 na zaposlenega prišlo v prvem obroku 40.000 dinarjev, v drugem (po zaključnih računih, marca 1988) pa 30.000 dinarjev z upoštevano valorizacijo cen v letu 1988.**

Za neljube napake se opravičujemo.

Uredništvo

Februarja spet mini počitnice za upokojence v Izoli

Tudi v 1988. letu bo Društvo upokojencev Kamnik organiziralo številne aktivnosti, od počitnikovanja do športnih, planinskih, kulturnih in družabnih prireditev. Podatki za leto 1987 kažejo, da upokojencem ustrezajo take oblike dela, zato se številni člani društva odločajo za njim primerne zvrsti.

Zimski čas, pa tudi pred in posezonsko obdobje, je primerno za počitnikovanje v Domu upokojencev Slovenije v Izoli. Samo 1987 je bilo na »morju« v Izoli 412 članov z 2745 nočitvami ali kar 30% več kot v letu 1986. Povpraševanje za tovrstno aktivnost je kar veliko, zato društvo ponovno organizira mini počitnice koncem februarja 1988 **in sicer od 21. februarja do 1. marca.** Upokojenci lahko izbirajo bivanje v Izoli **od 21. 2. do 26. 2. za ceno 62.000** ali od **26. 2. do 1. 3. za ceno 55.000** din, lahko pa se odločajo za ves čas **od 21. 2. do 1. 3. za ceno 111.000** din. V to ceno so vključeni vsi stroški bivanja v počitniškem domu, prevoz iz Ljubljane do Izole in nazaj, turistična taksa in zavarovanje ter kosilo zadnjega dne.

Zainteresirani naj se prijavijo na Društvu upokojencev Kamnik, Kolodvorska 5, vsak torek in petek od 8. do 12. ure.

Razpis velja do zasedbe rezerviranih mest, ki jih je tokrat 80, zato društvo upokojencev prosi, da se upokojenci prijavijo pravočasno, da ne bi zmanjkalo prostora oziroma, da poišče dodatne možnosti, če bi se prijavilo več ljudi, kot je trenutno rezerviranega prostora.

STANE SIMŠIČ

SMRTI

MEHANOVIĆ Izudin, delavec iz Tegare, BiH, star 15 let, KERŠE Leon, os. upokojenec iz Ljubljane, Šarhova 28, star 59 let, ZABUKOVEC Jožef, os. upokojenec iz Duplice, Ljubljanska 19, star 78 let, KLADNIK Peter, km. upokojenec iz Sp. Palovč 5, star 86 let, HAFNER Marjan, str. ključavničar iz Gmajnice 50, star 50 let, FINCINGER Stanislav, gradbeni tehnik iz Podgorja 46, star 44 let, ŽNIDAR Frančišek, inv. upokojenec iz Suhadol 14, star 73 let, PIRŠ Anton, komercialist iz Kamnika, Rozmanova 6/a, star 66 let, TERAN Frančišek, os. upokojenec iz Nasovč 17, star 64 let, KLINEC Matilda, os. upokojenka iz Maribora, Židovska 12, stara 86 let, VODLAN Marija, kmetovalka iz Suhadol 21, stara 37 let, KLEMENC Marija, druž. upokojenka iz Kamnika, Kovinarska 28/b, stara 93 let, TURŠIČ Marija, os. upokojenka iz Ljubljane, Breznikova 45, stara 73 let, OCEPEK Janez, upok. kovaški mojster iz Nasovč 25, star 85 let, TRAMPUŽ Berta, druž. upokojenka iz Kamnika, Kidričeva 42, stara 86 let, DACAR Peter, strojni tehnik iz Vrhpolja pri Kamniku, star 34 let, NAROBE Anton, delavec iz Šmarce, Gmajna 4, star 44 let, NAGLIČ Marija, os. upokojenka iz Šmarce, Pibernikova 6, stara 65 let, KRIŽMAN Marija, km. upokojenka iz Mlake 31, stara 83 let, NEŘIMA Frančiška, gospodinja iz Kamnika, Titov trg 5, stara 87 let, GRABNAR Ljudmila, gospodinja iz Motnika 13, stara 76 let, RAVNIKAR Urška, otrok, iz Komende, Glavarjeva c. 40, stara 2 leti, POVŠNAR Veronika, druž. upokojenka iz Gmajnice 76, stara 84 let, KLEMENC Friderik, zidar iz Oševka 11, star 43 let, URŠIČ Alojzija, km. upokojenka iz Stolnika 4, stara 86 let, ŠIRCELJ Marija, os. upokojenka iz Velike Račne 31, stara 92 let, RESNIK Anton, kmetovalec iz Žubejevega 7, star 65 let, KLANŠEK Janez, inv. upokojenec iz Tunjic 29, star 58 let, STAROVASNIK Franc, delavec iz Celovca, St. Veiter Strasse 47, star 66 let, KEBER Marija, druž. upokojenka iz Ljubljane, Menardova 35, stara 78 let, BOHTE Mihaela, osebna upokojenka iz Kamnika, Medvedova ul. 34/a, stara 82 let, ALBIČ Ivana, os. upokojenka iz Most 1/E, stara 77 let, PETEK Anton, os. upokojenec iz Mekinj, Cankarjeva 50, star 71 let, ČEBUL Aleš, km. upokojenec iz Brega pri Komendi 7, star 74 let, TERPOTEC Marija, gospodinja iz Spodnjih Stranj 26, stara 75 let, ALBRECHT Ana, druž. upokojenka iz Kamnika, Kidričeva 26, stara 92 let;

POROKE

RIBNIKAR Mirko, avtoklepar iz Nasovč in NAHTIGAL Alenka, ekonomski tehnik iz Loke pri Mengšu; VRHOVNIK Branko, monter vodovodnih naprav iz Vrhovja pri Kranju in ORNIK Silva, delavka v proizvodnji iz Vrbovja pri Kranju; MODRIJAN Branko, sekretar OK ZSMS iz Sidola in LANIŠEK Andreja, učiteljica razr. pouka iz Soteske; HRIBAR Darko, slikopleskar iz Repenj in OREHEK Lidija, slaščičarka iz Brega pri Komendi; POLJANŠEK Janez, delavec v montaži iz Zavrha pri Črnivcu in RESNIK Olga, delavka v montaži iz Zg. Lok, Blagovica; MAROH Vladimir, orodjar iz Tunjic in SLOKAN Silva, predmetna učiteljica iz Tunjic; GOLOB Rajko, rezkalec iz Godiča in GRADIŠEK Brigita, delavka v montaži iz Stahovice; GOLOB Anton, vzdrževalec strojev iz Podgorja in ŽEBOVEC Majda, blagajničarka iz Rudnika pri Radomljah; ČEVKA Janko, študent FNT iz Bistričice in BEVC Mojca, ekonomski tehnik iz Kamnika;

Ugodno prodam električni štedilnik (4 plošče, pečica). Tel. 831-805.

ČEBELARSKA DRUŽINA KOMENDA-MOSTE

Upravni odbor vabi na STROKOVNA PREDAVANJA

vse čebelarje in ostale občane, ki jih zanima čebelarjenje, in sicer bo 17. januarja ob 9. uri v Zadružnem domu v Komendi predaval profesor Edi Senegačnik o čebeljih pašah. Predavanje bo spremljano z diapozitivi. 24. januarja ob 9. uri pa bo v Zadružnem domu v Komendi predaval magister France Javornik o čebeljih boleznih.

ODVETNIK JOŽE ROŽMAN

Stranke obveščam, da bom s 1. 1. 1988 odvetniško pisarno preselil v Mengeš, Kidričeva 30 (v bivše prostore Zavarovalnice Triglav), tel. 737-206. Uradne ure ostanejo nespremenjene.

Šolnina ne bo bremenila delavca pri obrtniku

V srednjih in višjih šolah ni Kamničanov

V Medobčinskem skladu za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela Ljubljana, Miklošičeva 26 (tel.: 312-533) imajo navado, da zaseda skupščina sklada dvakrat letno. Ta najvišji organ setavlja 16 delegatov delavcev in 14 delegatov obrtnikov, ki zaposlujejo delavce. Kot je znano, pokriva ta sklad 14 občin ljubljanskega območja, kjer je pri obrtnikih zaposlenih nad 7500 delavcev in delavk. V občini Kamnik zaposlujejo obrtniki okrog 500 delavcev in delavk.

Na jesenskem zasedanju skupščine, ki je bilo 12. decembra, so delegati, med katerimi so bili tudi Franc Schnabl, Janez Podjed in Mira Osolnik, obravnavali in sprejeli poročilo o delu sklada v prvih devetih mesecih leta 1987 in smernice za plan dela sklada v letu 1988. Pretehtali so tudi finančno poslovanje sklada.

Sklad organizira in financira za delavce v samostojnem osebnem delu vse oblike izobraževanja ob delu in iz dela, strokovne ekskurzije ter obisk kulturnih prireditev. Sodeluje tudi pri organiziranju in plačilu poučnih izletov in družbenopolitičnega izobrževanja, ki ga izvajajo osnovne organizacije zveze sindikatov delavcev pri obrtnikih in obrtna združenja.

Od celotnega prihodka odvaja sklad 33 odstotkov na posebne račune na osnovi družbenega dogovora o kadrovski politiki in štipendiranju mladih občinam, ki jih zajema sklad. Ko so delegati razpravljali o teh sredstvih, so bili mnenja, da je treba sproti prilagajati cenzus, ki omogoča pridobitev štipendije. Sedanji je tako nizek, da štipendije ne more dobiti noben otrok delavcev pri obrtnikih, tudi, če ima normalno plačo. Zato sredstva ležijo neizkoriščena, kljub temu, da družine vse težje krijejo stroške šolanja in da je veliko pomanjkanje sredstev za štipendije.

Delegati so sprejeli tudi spremembo nekaterih členov samoupravnih aktov sklada, ki določajo način povračila šolnine. V spremenjenem besedilu je sedaj navedeno, da delavec, ki se odloči za daljše šolanje, lahko praviloma dobi sredstva za plačilo šolnine že ob vpisu v šolo in sicer tako, da sklad nakaže denar neposredno šoli. To je pomembna sprememba pri financiranju šolanja delavcev pri obrtnikih ob delu in iz dela.

Delegati skupščine so sprejeli tudi sklep o volitvi delegatov skupščine, njenih orgnaov in odbor samoupravne kontrole sklada za obdobje 1988 – 1992.

Zapisali smo, da je v naši občini skoraj 500 delavcev v obrtnih delavnicah. Ti so se v času do 30. septembra udeležili naslednjih oblik izobraževanja in drugih dejavnosti, ki jih organizira in financira sklad: 3 so opravili osnovni tečaj iz varstva pri delu, 1 delavec je postal varilec. Nekaj frizerk je verjetno obiskovalo frizerski tečaj v Narta studiu v izvedbi sekcije frizerjev pri Zvezi obrtnih združenj Slovenije. Šest jih je bilo na ekskurziji na obrtnem sejmu v Salzburgu in v tehničnem muzeju v Münchnu. Prav toliko jih je spoznalo Split in otok Vis, 18 se jih je napotilo na mednarodni obrtni sejem v Celju in na V. srečanje delavcev obrti Slovenije. Kar 80 pa se jih je udeležilo poučnega izleta, ki ga je organizirala OO ZS. Delavci iz kamniške občine ne koristijo abonmajev v ljubljanskih poklicnih gledališčih in operi, verjetno pa se ne udeležujejo tudi predstav poletnega festivala.

Ker smo navedli, da sklad omogoča delavcem pri obrtnikih obiskovanje vseh vrst šol, mi pa smo našteli le posamezne tečaje, moramo poudariti nezanimanje delavcev pri obrtnikih kamniške občine za obiskovanje srednjih in višjih ter visokih šol ob delu in iz dela. Pa tudi pri drugih izobraževalnih oblikah je za Kamničane vedno dovolj prostora.

STANE JESENOVEC

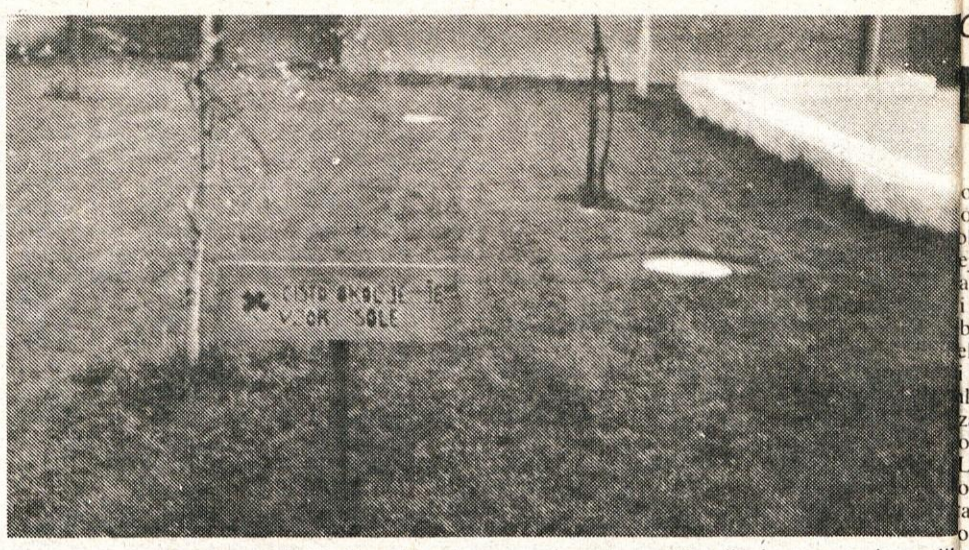

Bodočnost je v rokah nas mladih. Nemalokrat pa ugotovimo, da za našo prihodnost ne storimo veliko – skoraj nič. Prav s tem namenom smo na naši šoli ustanovili ZELENO STRAŽO, ki v sodelovanje z biološkim krožkom aktivno deluje.

Uredili smo okolico šole in še vedno skrbimo, da bo urejena. S tablicami, ki smo jih postavili okrog šole, smo potrkali na vest vseh, ki onesnažujejo okolje. Urejamo tudi stenski časopis, za katerega se prepričana, da je dokaj dober in ga prebirala veliko učencev.

Zavedajmo pa se, da bomo spali, kakor si bomo postlali. Zelena straža in biološki krožek s polno par delujeta in se trudita to našo posteljo čimbolj zrahljati. Upam, da nam bo uspelo.

DRŽITE PESTI IN SODELUJTE Z NAMI!

NINA PETROVČIČ
OŠ DUPLICA

Donit – naš pokrovitelj

Dobila sem nalogo: »Poizvej in napiši, od kdaj je tovarna Donit vaš pokrovitelj – pokrovitelj šole na Selih!«

Razmišljala sem, kje naj dobim te podatke. Kaj kmalu sem se spomnila dveh stvari: »Povprašaj tovarišico Radko Veršnik. Poglej v šolsko kroniko, ki jo piše vsaka šola.«

Resnično, veliko sem izvedela od tovarišice Veršnikove, ki je na Selih poučevala vseh 35 let in spoznala šolo in kraj s prebivalci v vsem dobrem in slabem. Pa tudi kronika mi je ponudila nekaj podatkov. Izvedela sem naslednje: Pobudo za sodelovanje delovnih organizacij s šolami na Kamniškem je dala občinska SZDL; posebno se je za povezave prizadeval Vinko Dobnikar.

Ko so na delavskem svetu takratne delovne organizacije Svit razpravljali o tem, so sklenili, da prevzame Svit patronat nad šolo Sela, ker je bil član sveta doma na Selih. Ta je bil potem zveza med šolo in delovno organizacijo.

Prvo srečanje predstavnikov Svita in šole na Selih je bilo pred novim letom v šolskem letu 1962/63. Za takratne učence je bilo to posebno doživetje. Prvič so s kulturnim programom nastopili pred delavci tovarne Svit. Kolektiv je učence obdaroval z novoletnimi darili. Prireditve ob novoletni jelki v šoli na Selih so se udeležili predstavniki Svita z direktorjem.

V naslednjem šolskem letu 1963/64 so učenci za novoletno jelko pripravili dve prireditvi v Kamniku za otroke delavcev tovarne Svit. Kolektiv jim je podaril precej knjig za šolsko knjižnico.

Stiki so se nadaljevali tudi po priključitvi tovarne Svit k tovarni Donit, ki ima sedež v Medvodah.

Dve temeljni organizaciji združenega dela Trival in Kemostik, ki v okviru te DO delujeta na kamniškem območju, pa sta še naprej obdržali pokroviteljstvo nad šolo Tomo Brejc – podružnica Sela. Tudi predstavniki teh dveh tozdov so vsako leto obiskali šolo, se seznanili z delom in potrebami. Pomagali so, kolikor so mogli – pripravili so darila za učence in dodali še kolektivno darilo, s katerim so nam izboljšali prostorske in delovne pogoje. Pomislimo samo na kasetofon, Orffov instrumentarij, knjige, kasete, plošče, pa kuhinjske omarice, pomivalno mizo, linolej in še bi lahko naštevali.

Učenci so se oddolžili tako, da so pripravili program za njihove upokojence, matere in otroke delavcev.

Predstavniki naše šole so DO obiskali ob 1. maju in 29. novembru.

Te vezi so se poglabljale in ohranile do danes. Želimo in upamo, da bodo stiki ostali in se še naprej razvijali v interesu obeh kolektivov.

Vsem delavcem DO Donit želimo ob novem letu 1988 veliko delovnih uspehov.

MILENA KUNEJ

GLEDALIŠČE RAZKRIVA IN ODKRIVA ŽIVLJENJE, ČE GA HOČEMO IN ŽELIMO SPOZNA(VA)TI

Priložnost za to imamo, kajti slovenski Talijini hrami nam s svojimi najboljšimi predstavami prihajajo takorekoč na dom

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

RAZPISUJE

GLEDALIŠKI ABONMA V KAMNIKU '88

PETEK – POPOLDANSKI
PETEK – VEČERNI
1. ŠENTJAKOBSKO GLEDALIŠČE, LJUBLANA
Fadil Hadžić, **ORHIDEJA.** Režija Iztok Tory.
2. MESTNO GLEDALIŠČE, LJUBLJANSKO
Alenka Goljevšček, **OTROK DRUŽINA, DRUŽBA.** Režija Zvone Šedlbauer.
3. PREŠERNOVO GLEDALIŠČE, KRANJ
Dominik Smole, **ANTIGONA.** Režija Matjaž Zupančič.
4. PRIMORSKO DRAMSKO GLEDALIŠČE, NOVA GORICA
Gregor Strniša, **LJUDOŽERCI.** Režija Mile Korun.
5. DRAMA SNG, MARIBOR
A. T. Linhart, **TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI.** Režija Vinko Möderndorfer
6. SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE
Tone Partljič, **ŠČUKA, DA TA KAP!** Režija Franci Križaj.

CENA ABONMAJSKE VSTOPNICE v spomladanskem delu sezone znaša 12.000 din, (6 predstav), DIJAKI, ŠTUDENTJE IN UPOKOJENCI IMAJO 30% popusta!

Abonmajske vstopnice bodo na voljo na sedežu ZKO Kamnik, Titov trg 20 (nad Galerijo M. Maleš), **od 18. januarja do 5. februarja 1988** vsak delavnik od 8. do 14.30 ure, ob sredah do 16. ure.

INFORMACIJE IN REZERVACIJE: tel. 831-616!

Ljubiteji gledališča in vsi, ki bi to radi postali, PRISRČNO VABLJENI!

Investicije v TOZD – 1 iz dveh zornih kotov

Dolga je prehojena pot, menjavali so se lastniki, spreminjali in izpopolnjevali smo proizvodne programe, menjavale so se generacije, pridobljene izkušnje smo izpopolnjevali in razvijali. Vedno smo iskali nove, boljše, hitrejše in kvalitetnejše rešitve. Zato je bilo v preteklosti veliko raznih izboljšav, doma izdelanih namenskih strojev in naprav.

Veliko je bilo prototipov, pa čeprav ne vedno samo domačih, na katerih smo se marsikaj naučili. Verjetno tudi tega, da se vedno ne izplača izdelati vsega doma, ampak se pogosto pokaže, da je dražja oprema uveljavljenega proizvajalca dostikrat cenejša od domače, saj so vedno pomembni roki in zanesljivost obratovanja. Tako se vključujemo v tolikokrat poudarjeno mednarodno delitev dela. Vsakdo res ne more in ne zna vsega narediti, vsi pa zmoremo vse. Samo v vsakem trenutku je treba vedeti, kaj želimo, da si zagotovimo kontinuirano pot. Ker pa stvarnost ni neskončno razpoložljiva, ker ima svoje realne meje, se lahko možnosti začnejo razvijati v svoje nasprotje in vse bolj proizvaja in razkriva nezmožnosti. Inflacija besed je možna dotlej, dokler smo drug drugemu pripravljeni vsaj še čisto malo verjeti. Inflacija denarja je možna vse dotlej, dokler še kdo proizvaja novo vrednost. Ko nihče več ne dela, pa tudi od gore sveže tiskanega papirja ni možno več živeti. Soočenje z resnico je vedno boleče in neprijetno. Da bi se izognili lastni odgovornosti, kažemo na napake drugih, da ne bi bilo potrebno priznati osnovnih življenjskih aksiomov. Sklicevanje na red in na gospodarske zakonitosti se zavrača. Kaže se pomanjkanje skupne volje in skupnih usmeritev za prihodnost. Vsi smo ogorčeni nad tem, kar se dogaja okrog nas, saj nihče od nas ni kriv za obstoječe razmere. Pozabljamo na spoštovanje sprejetih odločitev. Vse to lahko dosežemo le ob povečani odgovornosti in neprestani kontroli. Sprašujemo se, ali je razumen izhod sploh še mogoč?

Kaj storiti, da bo prava beseda zavezujoča, da bomo dogovore spoštovali, da bo merilo človekove vrednosti delo in ne besedičenje?

V času, ko perspektive niso jasne, ko se ustaljeni tokovi upočasnjujejo, namesto da bi naraščali, je težko pravilno investirati. Kaj hitro se postavi vprašanje, katera investicija je pravilna, da bo njena zmogljivost zasedena in bo prinašala delo, kar je pogoj za našo eksistenco in nadaljnji razvoj.

Titan se je vedno pri investiranju opiral na lastne možnosti oziroma ustrezne angažmaje. Čeprav morda nikoli ni bilo velikih korakov, se vedno dogaja kaj novega. Korak za korakom in času primerno se razvijamo.

V zadnjem času že bežen sprehod skozi proizvodne prostore TO-1 pove, da se poleg redne proizvodnje v obratih dogaja še kaj drugega, kar trenutno ovira redno proizvodnjo. Tu nekaj podiramo, tam na novo betoniramo, prestavljamo stroje in montiramo nove, sodobnejše. Postopoma izvajamo investicijski program, ki je napisan v debeli knjigi. Izrabljeno opremo zamenjujemo z novo, sodobnejšo. Vzdrževanje izrabljene opreme je vedno dražje. Proizvodnja na njej je nezanesljiva in dostikrat tudi vprašljive kakovosti. Danes pa je ta vedno bolj pomembna, enako so pomembni roki in konkurenčne cene. »Navijanje« cen ima svoje meje. Z zaključitvijo investicijskega programa in uspešnim obratovanjem vseh novih naprav se bodo precej povečale zmogljivosti, čeprav je nekaj strojev namenjenih za zamenjavo izrabljenih in zastarelih.

V livarni bomo z dograditvijo obstoječe opreme – s silosom za svež pesek in betonit, vlažilcem peska, hladilcem peska in dve ločeni pripravi peska, zagotovili tekočo pripravo dveh kvalitet formarskega peska. Z dvojno kvaliteto naj bi izboljšali kakovost odlitkov, zmanjšali zastoje in izmet. Za boljšo kakovost litine bomo montirali srednjefrekvenčno elektro peč z zmogljivostjo 5 ton pretaljene litine na uro. V jedrarni bodo novi jedrarski stroji ogrevani na plin, kar naj bi bil energetski prihranek v primerjavi z električnim ogrevanjem. Poleg obstoječih temper peči so že zasnove za novo plinsko tunelno peč za tempranje z zmogljivostjo 500 ton na mesec. Z rednim obratovanjem grobo naštetih investicij naj bi se bistveno povečala količina temper litine, za katero bo treba najti ustrezno tržšiče. S sodobnejšo opremo in strokovnim usposabljanjem naj bi se izboljšala tudi kakovost litine in znižal izmet. Za hitro laboratorijsko analizo litine pa bo potrebno v najkrajšem času nabaviti sodobnejšo opremo kompjuterski emisijski spektrometer. Ustrezna litina bo omogočila kvalitetnejše vroče cinkanje in manjšo porabo cinka. Za boljšo litino naj bi porabili manj rezilnega orodja, imeli manj zastojev na strojih za obdelavo in manjši izmet.

Novi jedrarski stroji

Ker pa je problem uvoza sodobne opreme čedalje večji, se v razreševanje omenjene problematike uspešno vključuje tudi TO-3 in nekateri domači proizvajalci opreme. Tako je TO-3 že izdelal dva transferja za obdelavo TKM ventilov. Lani sta z manjšimi težavami začela obratovati dva stroja za obdelavo reducirk, ki sta izdelana tako, da lahko en delavec upravlja oba hkrati.

V TO-3 bodo izdelali nekaj strojev za obdelavo: stroja za reducirke oz. dvojne vložne spojke, stroj za obdelavo kolen do R-1 z istočasno obdelavo štirih izdelkov, stroj za obdelavo matice za holandce. Za brusilnico so v delu še novi brusilni stroji A in brusilni stroji C. S tem se bo večji del pozicij velikih količin fitingov prenesel na te stroje. Na strojih A in C bo olajšano brušenje zaradi ustreznih hitrosti. Tako se bo povečal učinek brušenja.

Tuji kupci že leta zahtevajo pakiranje fitingov v plastične vrečke. To smo nekaj časa delali improvizirano. Končno nam je uspelo nabaviti sodobnejši stroj za pakiranje. Tako so v juniju stekli prvi poskusi na avtomatskem stroju za pakiranje firme TOSS iz Zahodne Nemčije. Stroj iz plastičnega rokava izdela vrečko, prilepi in izpiše etiketo, našteje nastavljeno število izdelkov in zavari vrečko. V prvi fazi je med delavci za nove stroje kar preveč zanimanja in preradi pritiskajo na različne gumbe, kot da bi uživali, če se jim v odgovor prižigajo razne »lučke«.

Da bi povečali izbiro fitingov, posebno deficitarnih holandcev, nam je končno le uspelo dokaj hitro uvoziti sodoben stroj za obdelavo privijal. Stroj je bil izbran tako, da bi lahko en delavec uporabljal dva takšna transferja, z... je nabava še enega naloga v p... spektivi. Z izdelavo stroja za m... tice v TO-3 in izkoriščanjem vs... kapacitet v dveh izmenah bi la... ko zadostiti povpraševanje do... in v tujini.

Nujno je tudi pri nas iti v kor... s časom, ko že ves svet govori ... dela s sodobnimi računalniš... krmiljenimi stroji. Prvi kor... smo napravili z nabavo d... CNC stružnic; poskusi na njih ... stekli v avgustu. Tu kvaliteta ... odvisna od razpoloženja delav... ampak stroj sam po nastavljen... programu vse predvidene ope... cije opravi mnogo bolje in hit... je. Prihranek časa je odvisen ... zapletenosti izdelka. Bolj ko... izdelek kompliciran, večji je p... hranek časa. Ker je potrebno ... delovance le vstaviti v stroj, ... drugo opravi programirani s... sam, je možno upravljanje d... strojev hkrati. Naročen je še k... litetnejši računalniško krmilj... stroj za težjo obdelavo. Dostik... se postavlja vprašanje, kam ... stroje še »stlačiti.«

V pripravi je perspektivni z... dalni načrt Titana. Ko bo l... potrjen, so možne nadalj... gradnje. Med prvimi smo na v... mi s postavitvijo nove hale ... obdelavo litine. Upajmo, da ... ne bo spet zataknilo pripravi ... kumentov, kot že dostikrat v p... teklosti.

Upajmo, da se bo trg stabil... ral, kar je pogoj za norma... proizvodnjo. Pri kakovostni ... količinsko zadostni proizvo... ne morejo izostati tudi dobri... nančni rezultati in s tem potr... na sredstva za razširjeno re... dukcijo in naš boljši jutri.

VINKO ROT...

Črna kronika

Neurejene so tudi prometne žile

Vzrokov za vedno slabšo varnost v cestnem prometu je veliko. O nekaterih smo že govorili, tokrat bomo še o enem. Za precejšnjo število PN je namreč kriva neurejena prometna situacija, ki se najbolje kaže na križišču obvoznice s Šolsko ulico in na železniškem prehodu na Korenovi poti. Ogorčenje občanov in mladine zardi slabe cestne signalizacije je torej povsem upravičeno, in se ni treba čuditi izjavi: »Le koliko mrtvih bo še treba, da bo na križišču (na obvoznici) postavljen semafor?« Na Korenovi poti pa bi lahko za denarno vrednost materialne škode, povzročene v zadnjih srečanjih vlaka in avtomobila, postavili še kaj več kot le ustrezen svetlobni signal ali polzapornico.

Nekaj besed o tej problematiki in o hudi PN na omenjenem železniškem prehodu je povedal še **Jože Hudoklin, namestnik komandirja PM Kamnik:** »28. decembra so nas poklicali na Duplico zaradi hude prometne nezgode. Franc S. iz Komende se je ob 12.55 približeval neustrezno zavarovanemu železniškemu prehodu s svojim tovornim avtomobilom s priklopnikom. Zaradi neustrezne hitrosti in nepozornosti je spregledal potniški vlak s skoraj 150 potniki, ki je prav tako peljal proti prehodu. Ko je voznik ugotovil, da kljub zaviranju ne bo mogel ustaviti pred prehodom, je še pospešil hitrost in zapeljal na progo, pred vlak. Po trku je vozilo odbilo v desno, na betonsko ograjo, vlak pa se je zaradi močnega zaviranja pred prehodom iztiril in se ustavil šele po 62 metrih drsenja. Med drsenjem je podrl tudi 3 telefonske drogove, poškodoval prometno signalizacijo in sam prehod. Sreča v nesreči je bila, da nihče od potnikov, niti voznik, ni bil poškodovan. Bolj skrb zbujajoča je materialna škoda, saj znaša več kot dvajset starih milijard. Upam, da bo ta primer končno predramil odgovorne v Železniškem podjetju Ljubljana in Cestnem podjetju Ljubljana, da bodo prehod v čim krajšem času zavarovali s signalizacijo, ki jo zaenkrat sploh ni, če odštejemo nekaj prometnih znakov.

Ker imam ravno priložnost, bom osvetlil še problematiko s področja kriminalitete na območju naše občine. Število družbi nevarnih kaznivih dejanj se je nekoliko zmanjšalo (umori, posilstva, ropi, roparske tatvine), vedno več pa je lažjih oblik kaznivih dejanj, kot so tatvine koles in koles z motorjem, vlomi, tudi v avtomobile, tatvine delov motornih vozil in tatvine v trgovinah. V zadnjih mesecih smo ugotovili še naraščanje goljufij pri gostinskih uslugah in vlomov v stanovanja. Pri vlomnih tatvinah storilci v glavnem odnašajo denar, zlatnino in tehnične predmete, zato teh predmetov, če se le da, ne hranite na vidnih mestih.

Čeprav bo praznovanje novega leta že za nami, ko boste prebirali kroniko, naj vas vseeno opozorim na podobne praznike in dopuste, ko najraje odhajamo na oddih kam drugam. Premoženje takrat postane lahek plen storilcem KD, zato je treba poskrbeti, da bodo stanovanja zaklenjena in pod budnim očesom sorodnikov ali sosedov, ki bodo po potrebi tudi praznili poštne nabiralnike, izključili telefon ali zvečer zatemnili stanovanje... Neodgovorno se obnašajo občani, ki z lepljenjem obvestil, da so odšli z doma, prav privabljajo nepridiprave, naj jih obiščejo. Podobno opozorilo velja voznikom, ki zaradi naglice ali pozabljivosti ne zaklepajo vozil in puščajo dragocene predmete na vidnih mestih, s čimer prav tako olajšajo delo storilcem KD.

Namestnik komandirja PM J. HUDOKLIN

Bolj pozorni bodo morali biti še odgovorni v OZD in DS, saj v nekaterih OZD močno naraščajo KD. In za ta prav gotovo niso odgovorni le varnostniki in čuvaji. Čuvajmo torej družbeno premoženje prav tako kot lastno.

Ker se je že začela zimska turistična sezona, ne bi bilo odveč, če bi ljubitelji bele opojnosti na okoliških smučiščih, predvsem na Veliki Planini, pazili na smučarsko opremo in predvsem smuči ne puščali brez nadzora in vsem na očeh. Mi bomo število kaznivih dejanj na smučiščih poskušali zmanjšati s tem, da bomo ob koncu tedna na Veliko Planino pošiljali miličnike za pomoč pri vzdrževanju reda na smučiščih. Spet bomo uvedli tudi listke, ki jih bomo delili po smučiščih; nanje bodo smučarji lahko zapisali znamko svojih smuči, njihovo serijsko številko in druge značilnosti, po katerih bi jih spoznali v primeru kraje. Istočasno bodo s tem olajšali naše delo pri iskanju storilca in ukradenih smuči. Danes namreč še vedno večina smučarjev ne ve teh osnovnih podatkov.

Prometne nezgode – 48

Lepa številka, boste dejali. In če povem še to, da zadnji trije dnevi starega leta s svojimi nezgodami še niso prišteti, bo število še bolj zaprepaščujoče. Res je prav zanimiva zavest voznikov; vsi prav dobro vemo, da je v zimskih mesecih cesta najbolj zahrbtna, pa vseeno le redkokdo vozi počasneje ali previdneje. Naj vas kljub vsemu opozorim na najbolj nevarne odseke v naši občini. Brez dvoma se največ nezgod zgodi na križišču Šolske ulice s kamniško obvoznico, sledi semaforizirano križišče v Šmarci, železniški prehod na Korenovi cesti na Duplici, pa del ceste na Vrhpolju med tesnicami, ovinek pred Mini barom na cesti iz Radomelj ter neurejeno križišče pri KIK-u. Verjetno sem kaj pozabil, vendar kdor bo na teh mestih previdnejši, že ima več možnosti, da pride nepoškodovan domov.

Preden začnem z opisom, naj navedem še dva statistična podatka; na parkiriščih je bilo poškodovanih petnajst vozil, kar štirinajst pa je bilo tudi PN s telesnimi poškodbami in veliko materialno škodo.

– Neznani voznik je zaradi nespretnega manevriranja po cesti skoraj povozil parkirano vozilo, last Jelke S. z Duplice, ki je nezgodo in pobeg povzročitelja seveda takoj prijavila. Po nekaj zbranih izjavah so miličniki ugotovili, za kakšno vozilo gre in pričeli z zasledovanjem, ki je kmalu obrodilo sadove. Še v naši občini so ustavili podobno vozilo, ki je poplesavalo po cesti, legitimirali so voznika in ga kazensko ovadili. Razlogi za KO so bili: vožnja pod vplivom alkohola, vožnja tujega vozila brez vozniškega dovoljenja in povzročena velika materialna škoda.

Povsem dovolj, se mi zdi!

– PN se je pripetila tudi na vhodu v Kemično industrijo Kamnik. Povzročil jo je voznik tovornega avtomobila s prikolico. Miličnika, ki sta si vso stvar ogledala, sta ugotovila, da voznik le ni edini krivec. Milan Š. iz Foče je namreč pred zaporo v podjetju poskušal avtomobil zaustaviti, da bi varnostniku pokazal dokumente o tovoru, vendar ga je avtomobil zaradi poledenelega cestišča pustil na cedilu, zavil po svoje in... buum! Posledice so bile hude, saj se je podrl betonski steber pred čuvajnico, ki je (bil) nosilec prednjega dela strehe, pa tudi avto je ni odnesel brez poškodb. Na srečo je vsaj streha vzdržala.

Morda bi ne bilo neumno teh nekaj metrov posipati s soljo ali peskom in tako preprečiti novo, morda še težjo nesrečo.

– Čeprav je železniški prehod na Kranjski cesti po številu PN izrazito deficitaren v primerjavi s tistim na Korenovi poti, se od časa do časa tudi na njem pripeti kaj razburljivega. Danica D. iz Stranj se je pred omenjenim prehodom pravilno ustavila, saj so delavci ŽG Ljubljana popravljali polzapornico. Ta je bila spuščena, vendar brez prižganih opozorilnih luči. To je zavedlo voznika kombija, ki je vozil za njo, tako da ni pravočasno zavrl. Na srečo pri trku ni prišlo do večje materialne škode, veljalo pa bi premisliti, kaj in kdo je zakrivil prometno nezgodo ter zakaj delavci ŽG niso postavili vsaj opozorilne table!?

– Peter K. iz Komende je peljal iz Kamnika proti Mostam, ko je v Podgorju dohitel pred seboj vozeči avtomobil, ki je že zavijal desno. Peter je moral zaradi neprimerne hitrosti zavirati, da bi se izognil trčenju. Ko mu je to že skoraj uspelo, ga je na mokri cesti zaneslo na nasprotni pas, pred avtomobil soimenjaka iz Kamnika. Prišlo je do silovitega trčenja, po katerem je »nič krivega« Petra vrglo na bližnji travnik, kjer je hudo poškodovan obsedel v vozilu. Zaradi povzročenih telesnih poškodb in materialne škode nad dva milijona dinarjev, so »krivega« Petra kazensko ovadili.

– Na postaji milice se je oglasil užaloščeni Jože M. in povedal, da je v Motniku, v bližini tovarne Stol, povzročil prometno nezgodo s smrtnim izzidom. Z avtomobilom alfasud je namreč do smrti povozil neprevidno kokoš, last Ivana K. Lastnik domače živali o nezgodi ni hotel nič vedeti, kljub temu, da je pokojnica v zadnjih zdihljajih pred smrtjo zdrobila desno sprednjo luč na avtomobilu.

S tem, obžalovanja vrednim dogodkom zaključujem pregled PN v zadnjem, zelo razburljivem mesecu »starega leta.«

Kazniva dejanja – 24

Še vedno se zelo veliko kaznivih dejanj zgodi zaradi malomarnosti bodočih odškodovancev. Razkazovanje večjih količin denarja je namreč še vedno zelo popularno, kot tudi puščanje nezaklenjenih avtomobilov ali kar je pogostokrat še huje – stanovanj. V decembru smo zabeležili največ vlomnih tatvin, tatvin lesa in drv ter tatvin po trgovinah.

– Da so se poleg kraj denarja, dragocenosti in raznega orodja razpasle še kraje obleke, dokazuje primer Srečka P. z Doba, ki je sredi dopoldneva v Kamniku – ostal brez hlač. Te so mu ukradli med njegovim obiskom bifeja Emona. Ko je po približno tridesetih minutah opazil, da je brez hlač, so ga noge nemudoma ponesle nazaj, v bife, a hlač... ku, ku,... že ni bilo več. Nazaj na plan so prišle šele po akciji miličnikov, ki so odkrili tudi »novega lastnika«, Jožeta P. iz Kamnika. Da zatrem pregrešne misli, naj povem, da Srečotu hlač niso ukradli »z zadnjega dela telesa«, ampak iz vrečke, v katero jih je dal po nakupu.

Posledice hude PN na Korenovi poti

– Marta D. iz Kamnika je prijavila vlomno tatvino, ki jo je odkrila, ko se je vrnila z dela domov. Vrata v stanovanje so bila namreč odklenjena, stanovanje pa delno izropano. Odnešen je bil daljinski upravljalec za TV, ročni žepni računalnik in nekaj kaset s posnetimi otroškimi pravljicami. Ljubitelja pravljice sicer še niso odkrili, skoraj gotovo pa so vmešani otroci iz soseske; najbrž so našli ključ, ki ga je hči oškodovanke zgubila na dvorišču...

– Da Kamničani le nismo vedno najboljši gostitelji, dokazuje naslednje kaznivo dejanje. Med tekmo rokometašic Kamnika in Kočevja v telovadnici na Kajuhovi ulici, je bila iz garderobe gostujočih igralk ukradena ženska ročna ura, 20.000 dinarjev in 40 avstrijskih šilingov, v škodo Manje K. Ker je bila rokometašica oškodovana za 100.000 dinarjev, so se miličniki podali v akcijo in kaj kmalu odkrili možna storilca – dva otroka!

– Zasebni obrtnik Ciril K. je prijavil krajo petih okenskih stekel brez okvirjev, ki so mu bila ukradena z gradbišča na avtobusni postaji v Kamniku. S tem dejanjem je bil oškodovan za 500.000 dinarjev. Kar primerno »novoletno darilo,« kajne?

Javni red in mir – 33

Zadnje tri dni decembra bomo obravnavali v prihodnji kroniki, v tej pa razne kršitve miru na domovih in v naslednjih »oštarijah«: na Spotiki v Črni, Pod gradom, v Pivnici, pred gostilno Marjanca, Pri grogu in dvakrat Pri Bundru. Ta pester spisek bi lahko še razširili, pa naj bo dovolj – za tokrat.

– Na postajo milice je prišel Marjan S. iz Kamnika in povedal prav zanimivo zgodbico. Ker je bil v SENŠRM rekreacijski prostor zaklenjen, so ga prijatelji, vsi željni rekreacije, poslali k bivšemu hišniku, Stanetu V., da bi ta s ključem rešil njihov problem. Stane se je sicer na klic zvonca odzval, vendar pod nobenim pogojem ni hotel narediti usluge, za katero so ga športniki prosili. Marjana »košarica« ni odvrnila od rekreacije, saj je pozvonil ponovno in »pokasiral« udarec po nosu. Ker gre v tretje rado, je Marjan spet pozvonil in bojeviti Stane se je že tretjič prikazal – z zračno puško v roki, in grožnjo, da bo streljal! Zvonec je po krajšem premoru zapel še četrtič, do »tragedije« pa le ni prišlo, saj so pred vrati stali miličniki. Športnega strelca so ohladili, mu zasegli puško in ga prijavili sodniku za prekrške.

Nauk te zgodbice bi lahko bil – bojte se bivših hišnikov!!!

– Na pomoč so zaradi družinskega spora poklicali iz Podgorja. Miličnika sta »družinski požar« lokalizirala, v zapisnik pa napisala, da je Andrej V. oklofutal svojo ženo zaradi neposlušnosti. Ni namreč takoj izpolnila njegovega ukaza, naj na hodniku pogasi luči, pa jih je dobila. Ker je Andrej nadaljeval z agresivnim obnašanjem, med drugim je hotel iz stanovanja zabrisati miličnika, sta ga ta dva prijavila. Včasih bi dejali – naj se ve, kdo je gospodar v hiši!

– Da kozarček ali dva pred spanjem pomagata, bo najbrž držalo. Kaj več, je pa že vprašanje. V to se je lahko prepričal Franc S., ki je brez moči obležal na Titovem trgu, pred frizerskim salonom, ki je bil povrh vsega že zaprt. Ker si ni mogel sam pomagati in ker je že bil poškodovan po glavi, so ga organi javne varnosti zapeljali v ZD Kamnik, kjer mu je dežurni zdravnik nudil prvo pomoč, potem pa ga z reševalnim vozilom poslal na praznenje želodca v KC Ljubljana... in toliko dobre kapljice je šlo v nič.

– Že nekaj dni pred koncem starega leta, je ponekod zavladalo praznično vzdušje. V Utoku so ga spodbujali delavci, tako da je moral varnostnik poklicati miličnike in prositi za intervencijo. Dovolj je bil en miličnik, ki je vesele in okajene delavce Fehima L., Malica M. in Dana K., ki so ostale ovirali pri delu in motili neposredno proizvodnjo, opozoril, odstranil iz prostorov, napotil domov in prijavil.

Najdeno/Najditelji

Osebna izkaznica – Saša Stele iz Kamnika; torbica z denarjem in dokumenti – Francka Drnič iz Kamnika; žensko kolo – Majda Rebolj iz Most; dokumenti – Mario Marenič iz Kamnika; moško kolo – Brane Hribar iz Kamnika; torbica z denarjem – Meho Alibašić iz Kamnika; žensko kolo – Jože Mali iz Kamnika; bankovec za 5.000 din – Marko Trobevšek iz Mengša; potni list – Zvone Pavlič iz Stranj; otroško kolo – Tončka Miklavčič iz Kamnika

MATIC ROMŠAK

Trideseti štafetni tek za trofejo Vanoni

V severni Italiji, kjer leži dolina Valtellina in v mestu Morbegno, skozi katerega teče reka Adda, je bil oktobra XXX. mednarodni štafetni tek za trofejo VANONI, v spomin na ekonomista in politika EZIA VANONIJA, ki je bil tudi pobudnik gorskih tekov v Italiji. Od leta 1958 se vsako leto v oktobru pomerijo štafete na progi dolgi 7 km in z višinsko razliko 300 m. Letos je sodelovalo 58 štafet s 174 tekmovalci iz Jugoslavije, Anglije, Francije, Avstrije in Italije.

Najprej so se na 4,5 km dolgi progi pomerile ženske, ki tekmujejo posamezno. Zmagala je domača tekmovalka Maria COCCHETTI pred Angležinjo Angelo CARSON in Italijanko Grazio MANGILI.

Ob 14. uri se je s starta mesta na prvih 7 km pognalo 58 tekačev. Prvi je nazaj na štartno mesto predal član ekipe iz Rima – Battista Scanzi, drugi je z zaostankom 30 sekund predal Fausto Ciaponi. Prvi tekač naše ekipe, Franc Terež, je predal sedmi, z zaostankom dveh minut. V drugi predaji je član Rima – Luigi Bortoluzzi zadržal prvo mesto, na drugo mesto se je prebila štafeta Atl S. Giovanni Bianco A s tekačem Pieralbertom Tassijem, tretje mesto je v drugi predaji prevzela s tekačem Rodom Philbeamom ekipa Anglije. Naša ekipa, za katero je tekel Ivan Urh, je predala kot 8.

Zadnji tekač za ekipo Rima Claudio Galeazzi je prvi pritekel v cilj in prinesel zmago ekipi Rima, na drugo mesto se je prebila ekipa Anglije z tekačem Donelly Colinom, tretja je bila ekipa Atl S. Giovanni Bianco s tekačem Claudio Bonzijem. tretji član naše štafete Mirko Teraž je prišel v cilj kot osmi.

Med 58 štafetami je tako zmagala štafeta RIMA v postavi: BATISTA SCANZI, LUIGI BORTOLUZZI in CLAUDIO GALEAZZI, druga je bila štafeta iz ANGLIJE: MALLCOM PATTERSON, ROD PHILBEAM in COLIN DONELLY, na tretje mesto se je uvrstila štafeta ATL S. GIOVANNI BIANCO s tekači: IVO ROVELI, PIERALBERTO TASSI in CLAUDIO BONZI. Ekipa iz Jugoslavije v postavi FRANC TERAŽ, IVAN URH in MARKO TERAŽ pa je bila na osmem mestu.

V razvrstitvi štafet iz tujih držav pa je bil vrstni red: 1. ANGLIJA, 2. JUGOSLAVIJA 3. FRANCIJA I. V posebni razvrstitvi najboljših 6 tekačev iz drugih držav po času posamezno so bili najboljši: 1. Colin Donelly, 2. Rod Philbeam, 3. Mallcom Petterson vsi Anglija, 4. Andre Pierre – Francija, 5. Franc Teraž, 6. Ivan Urh – oba Jugoslavija.

IVAN

Moštvo Jugoslavije I, z leve Mirko Teraz, Ivan Urh in Franc Teraž

Moj konjiček

Smučarski skoki. To je eden mojih najljubših hobijev, saj skačem kot žaba po suhem, ki ne vidi in ne vidi vode.

Naš klub SD Strahovica ni med najboljšimi v skokih, v klasični kombinaciji pa smo med prvimi. Modri kombi, ki nas prevaža iz kraja v kraj, uspešno vozi naš trener Klemen Pibernik, ki ima že dolgoletne trenerske izkušnje.

Vsi skačemo na velikih skakalnicah, večjih od 40-metrskih. V začetku sezone mi ni in ni šlo dobro: na tekmovanjih sem bil od tekme do tekme slabši. Tovariš me je spodbujal k boljšim skokom in uspelo mi je. Z odličnimi skoki sem se prebijal v vrh. Uspelo mi je doseči peto mesto, kar mi je dalo še večjo spodbudo. Vendar vest, da bom moral skoke zapustiti za dva meseca, me je razžalostila in na zadnjih treningih pred operacijo sem bil slabe volje. Zadnje moči sem hotel izkoristiti, vendar nisem mogel.

Po dolgem odmoru sem hodil gledat prečudovito skakalnico na Selu. Bila je tako lepa, obsijana s soncem, da me je vsega prevzemala. Najraje bi šel skočit, vendar to so bile le misli, želje.

Zadnji trening v Ljubljani je bil zame lepo doživetje, saj sem bil pripravljen nekajkrat skočiti. Po dolgih pripravah, težkih zame, sem zadnji prispel pred skakalnico, misleč: Oh, da bi dobro skočil. Doskoka sem se najbolj bal, če bi me zabolelo v trebuhu zaradi operacije. s težkimi koraki sem se pomikal proti vrhu 25-metrske skakalnice, ki se mi je zdela grozno velika, kot najvišja in najbolj strma gora sveta.

Pripravljenemu za skok so mi v glavi lebdele čudne misli: »Zelo mehak sneg, čuftast, kaj če bo premalo hitrosti ali bom čepel naprej. Lahko me potegne in bom padel . . . Ali mi bo skok uspel? Ne, ne, ne, ne bom padel, ne smem . . .« V globokem in strašnem premišljevanju se je oglasil Robi: »Ali boš že šel?« Ob njegovem besedah sem bil pripravljen skočiti, le še na trenerjev ukaz sem čakal. »Da«, je prihrumelo iz daljave od večje skakalnice. Pognal sem se, bližala se je odskočna miza in- . . . bil sem v zraku. Plaval sem, letel kot ptica . . . Počutil sem se slavnega, kajti vzkliki: »Dobro, dobro!« so me naredili veselega in vsi moji prijatelji skakalci so se veselili mojega skoka. V drugih skokih sem premagal strah in bilo je zmerom bolje.

Z zame nepozabnega treninga smo se vsi veseli in zdravi vrnili domov. Počutil sem se srečnega, da sem se vrnil k mojim skokom.

Sandi Pibernik, 7c
OŠ Komenda-Moste

Klepet s Stolovim šahistom Marjanom Karnerjem

Šah je lepa, družabna in borbena igra. To vedo vsi ljubitelji šaha in tudi nekateri tisti, ki jim je tak način krepitve duha blizu, vendar se sami aktivno s šahom ne ukvarjajo.

Šahistov je več vrst: od najbolj začetnih do višjih in vrhunskih, o katerih velikokrat beremo v časopisih in poslušamo po radiu. Biti zelo dober šahist pa ni preprosta stvar.

Marjan Karnar, mojster v centralni brusilnici orodij v Stolu, je kot šahist velikokrat prijetno in močno presenetil. Ob zadnjem tekmovanju šahistov lesarjev, gozdarjev in papirničarjev, ki je bilo v Stolu sredi novembra, smo z Marjanom napravili naslednji pogovor.

Kako je bilo to tekmovanje organizirano in koliko tekmovalcev je igralo?

Organzacija tekmovanja je bila odlična. Glavni zaslugi imata Stolov direktor splošnega sektorja Silvo Učakar in naš predsednik sekcije, Zdravko Suhadolc. Igralcev je bilo nekako 50.

Prvo tako tekmovanje je bilo v Slovenj Gradcu, kjer so zmagali papirničarji iz Količevega. Na Količevem smo zmagali mi in tako je bilo sedaj to tekmovanje pri nas.

Prišlo je šest izredno močnih ekip, v katerih je bilo deset mojstrskih kandidatov. Vsaka ekipa je igrala z vsako ekipo. Igra je bila hitropotezna; se pravi da je imel igralec za eno igro na voljo 10 minut.

Kakšno je bilo na splošno tekmovalno vzdušje!

Zelo dobro. Vsi igralci so želeli, da dajo čimveč od sebe in zmagajo. Tega pa seveda nekateri ne morejo. Po takih igrah so tekmovalci utrujeni, kar je rezultat zelo dolge in močne duševne koncentracije.

Imeli ste dva vrhunska šahovska sodnika!

Prvenstvo sta uspešno sodila republiška sodnika Stane Laznik in Rihard Lorbek iz šahovskega kluba Domžale.

Kdo so bili zmagovalci?

Prvi so bili šahisti iz Papirnice Količevo, druga ekipa Snežinke iz Kočevja in tretji mi.

Si na tem tekmovanju katero igro izgubil?

No najprej moram povedati, kdo so bili še drugi nagrajeni posamezniki. Na drugi deski je prejel medaljo Vavpetič iz Količevega, na tretji Ofak iz Kočevsa, na četrti Osolin iz Količevega in na prvi jaz.

Na tekmovanju nisem izgubil nobene igre.

Na četrti deski je dobil srebrno medaljo naš Lanišek in na drugi deski bronasto Bavčar.

Kdo je prispeval nagrado?

Stol, Eta in Svilanit. Vsak udeleženec pa je dobil še našo reklamno sestavljanko, ki propagira naše izdelke.

Prijeten je bil tudi zaključek srečanja!

Po končanem tekmovanju, podelitvi nagrad in priznanj smo se šahisti zbrali še na prijetnem družabnem pomenku. Kot prireditelj tekmovanja smo goste tudi pogostili. Lepo se zahvalimo organizatorjem, pa tudi Karlu Lipiču iz Republiškega sindikata lesnih delavcev in Francu Sikošku iz občinskega sindikalnega sveta Kamnik, ki sta pozdravila tekmovalce.

Kdo so še dobri Stolovi šahisti?

Za nas še vedno igra naš nekdanji delavec Boris Bavčar ml., potem Cveto Lanišek, Franc Poglajen, Stane Krivorotov in Franc Ravnikar.

Na tedenskih treningih in na tekmovanju je videti naše ljudi, ki šaha sicer ne igrajo, z velikim zanimanjem pa igro spremljajo!

Veseli smo vsakega takega obiskovalca. Želimo, da bi jih bilo še več in bi se vključili v naše vrste!

Po dogovorjenem načinu bi moralo biti prihodnje šahovsko prvenstvo lesarjev, gozdarjev in papirničarjev zopet na Količevem, odkoder so ponovni zmagovalci?

Tokrat je seveda potrebno narediti izjemo. Če nekdo večkrat zapored zmaga, je gostitelj tisti, ki je takoj za njim. Drugo leto bo to Snežinka iz Kočevja.

CIRIL SIVEC

Ljudje in viharji na Lotse Šaru

7. nadaljevanje

Pogled nanjo je bil neokusem, težko bi se odločil za grižljaj.

Predolgo sem počival in tudi brez vzroka. Nisem bil utrujen, le prijetnim čustvom , ki so jih rojevali čari Lotsejevega kraljestva, nisem mogel uiti. Čutil sem, da postajam vse bolj občutljiv in vtisi doživetij so me silno osrečili.

Iz bedne kamnite hišice je proti meni priteklo drobne dekletce, v umazani in raztrgani oblekci, gologlavo, skoraj boso. Po umazanem ličku so mu polzele drobne solze. Stegnilo je roko z odprto dlanjo in hlipaje šepetalo: »Rupis, rupis, ru...!« Kaj ga je privedlo do tega dejanja? Sama sva si stala nasproti, vsak s svojo usodo, srečo in mislijo. Z občutkom tesnobe sem segel v žep po drobiž in čokolado, ki sem jo še od doma nosil s seboj. Brez besed sva se razšla. Otrok s čokolado v ustih, jaz z občutkom zadovoljstva. V njem sem videl tudi košček svojega otroštva.

Hodil sem po slikovitih pašnikih, med grmičevjem cipres in brinja, preskakoval sem potočke. Do vasice Ćuking ni bilo več daleč. Obstal sem na vzpetini pod vasjo in pogled se mi je ustavil na veličastnih osemtisočakih Everesta, Lotseja in Lotse Šara. Nad njihovimi vrhovi so viseli snežno beli puhasti oblaki, ki so jim orkanski vetrovi neprestano spreminjali obliko. Lotse Šar se je dvigal pred menoj. Samo njegova podoba je bila enaka fotografijam, ki sem jih doma spoštljivo pregledoval in jih skušal dojeti kot resničnost. Ta hip je resnična gmota granita in ledu bivala pred menoj. Njegova podoba je bila živa, vrh je bil ovenčan z zastavami oblakov in snega, ki so ga vetrovi nenehno odnašali v praznino nad njim. Moje spoštovanje je dobilo še večjo vrednost in strah pred njo je našel svoj prostor v meni. Domišljija in resničnost sta bila pred menoj v vsej razsežnosti, nedojemljiva. Goro sem videl in slišal, slutil sem njeno moč.

Sonce je grelo kot meseca maja v naših gorah. Nosači in jaki so počivali v kamniti ogradi okrog hišice, v kateri smo zadnjič prespali na naši poti. Stopil sem v najskromnejši šerpovski dom in slastno izpraznil obrok riža. Z izborom hrane na naši poti res nismo imeli težav. Morali smo izgovoriti samo dve besedi s tremi črkami in že so nas postregli z rižem »dal bat«. Do noči je bilo še nekaj časa, zato so vsi odšli na potepanje po okolici. Odšel sem na koto 5400 m in lahko sem občudoval slikoviti vrh Čo Oju, ki je zopet novi cilj in sen slovenskih alpinistov, če... če bomo imeli še kondicijo za »fehtanje« denarja.

Z mrakom smo se vsi zbrali ob ognjišču, na katerem je šerpana kuhala velik lonec krompirja v oblicah. V šerpovskih domovih smo prenočili zadjo noč na naši poti, zato smo naročili slavnostno večerjo. Šerpana je pred nas postavila kuhan krompir in vsi smo se lotili lupljenja. Tako prizadevno ga menda nihče od nas še ni lupil. Milan je žrtvoval ostanek suhe slanine, ki mu jo je žena dala za popotni priboljšek. Dodali smo jo zmečkanemu krompirju, ki je slastno končal v naših, že malo skrčenih želodcih. Kdor lahko spi lačen, je to noč dobro spal.

CENE GRILJC

Tretji svetovni pokal v gorskem teku

V švicarskem kraju Lenzerheide – Valbella so tekmovali tekači iz 19 držav. To turistično središče kantona Graubunden je bilo od 20. do 23. avgusta prizorišče 3. svetovnega pokala v goskih tekih. Organizatorji so prireditev odlično izpeljali in s tem popestrili športno in razvedrilno ponudbo v turističnem središču. Na tem svetovnem pokalu je nastopilo 185 gorskih tekačev iz 19 držav z vsega sveta, med njimi tudi jugoslovansko oziroma slovensko zastopstvo.

Dvaindvajsetega avgusta so se na 7,5 km dolgi progi z višinsko razliko 380 m s štartom na nadmorski višini 1600 m in ciljem na nadmorski višini 1930 m prvi pomerili mladinci. Zmagal je tekač iz Italije, Fausto Lizzoli, drugi je bil Steve Hawkins iz Anglije, tretji pa je bil Daniele Milani – Italija. Naš najboljši mladinec je bil Pavle Drobne z 12. mestom, 24. Mitja Uršič in 27. Niko Šmole. Ekipno je bila prva Italija, druga Anglija, tretja ZRN, Jugoslavija je bila šesta.

Drugi štart tega dne na isti progi je bil za članice. Najhitrejša je bila gorska tekačica iz Kolumbije, Fabiola Rueda, 2. Christiane Fladt iz RZN, 3. Giuliana Sovaris – Italija. Tekačice iz Jugoslavije so dosegle naslednje uvrstitve: 22. Marija Trobec, 25. Jasna Bratamič, 26. Minka Bajrektarević in 27. Ksenija Smolnikar. Ekipno: Italija, Švica, ZRN, naše članice so bile šeste.

Zadnja tekmovalna prireditev tega dne je bila članska. Na 9 km dolgi progi z višinsko razliko 700 m je bil najhitrejši Fausto Bonzi iz Italije, 2. Luigi Bbortoluzzi in tretji prav tako iz Italije, Renato Gotti. Franc Teraž pa je s 7. mestom dosegel najboljšo jugoslovansko uvrstitev na dosedanjih treh svetovnih pokalih. Od ostalih naših se je uvrstil še Vojko Džuričić na 41. mesto, Podgornik in Melinc pa sta odstopila. Ekipno: Italija, Švica, ZRN.

Zadnji tekmovalni dan, 23. avgusta, je bil še štart na najdaljši progi, to je na 15 km. Na nadmorski višini 850 m je štartalo 60 tekačev. Na cilj na nadmorski višini 2320 m, z višinsko razliko 1470 m, je prvi pritekel Jay Johnson ZDA, 2. Helmut Stuhlpfarrer – Avstrija in tretji Guido Dold iz ZRN. Od naših je bil 31. Ivan Urh, 37. Mirko Teraž in Pavle Drobne 49. Ekipno: Italija, ZRN in Avstrija. Naši so dosegli deveto mesto.

Med 19 državami, ki so sodelovale na 3. svetovnem pokalu, je Jugoslavija osvojila 6. mesto. Naslednje leto bo svetovni pokal v Angliji.

IVAN

Pregled vzponov kamniških alpinistov

Tudi v letni sezoni 1987 smo kamniški alpinisti preplezali nekaj zanimivih in težkih smeri v domačih in tujih gorah. Glavna akcija in težišče sezone je bila odprava v Himalajo, na Lhotse Shar. Tam zaradi preobilnih snežnih padavin in vsakodnevnega hudega vetra, zaradi česar so bile na gori tudi ekstremno nizke temperature, nismo uspeli. Kljub temu, da je po himalajski odpravi, ki traja tri mesece, utrujenost normalna stvar in da se je za težke vzpone v domačih apnenčastih stenah in v granitu in ledu Zahodnih Alp treba praktično na novo pripraviti, pa smo člani AO Kamnik lani nekaj dobrih tur le opravili.

Maj

Že na začetku sezone (konec maja) je Bojan Pollak z Darjo Jenko preplezal tri prvenstvene smeri v zahodni steni Planjave: smer Gipsy Soul ocena: V+, A1 smer Nori vstop v v Grapo za »Pripravniškim stebrom« ocena: V-, A1.

Pri plezanju te zadnje smeri je sodeloval tudi Matevž Podpečnik. Janez Benkovič je takoj po prihodu z ekspedicijo v Zobu Kalške gore preplezal novo prvenstveno smer Sulamit, 200 m, ocena V in IV, soplezalec: Ni Erjavec.

Junij

6. VI. sta Janez Benkovič in Matej Humar preplezala Kamniško smer v Koglu (VI, A1).

14. VI. so Matej Humar, Marko Prezelj, in Sandi Zorič, preplezali Lahovo smer v Vežici (ocena VI, A 1), Prezelj je plezal prosto (ocena VII).

Julij in Avgust

5. VII. Marko Prezelj je prosto ponovil dve klasični »šestici», Kamniško v Vršičih (ocena za prosto ponovitev (PP) je VI+) in Slabetovo v Vežici (ocena za prosto ponovitev (PP) je VV-) soplezalec: M. Kovač iz AO Mengeš.

13. VII. Janez Benkovič je v Malem Oltarju nad Martuljkom preplezal Severni steber, ocena VI,- V, soplezalec: N. Erjavec.

Nastopil je poletni višek sezone, ko se nekateri člani odseka odpravijo »na tuje«, v Dolomite in v Zahodne Alpe, da bi zlezli na kak vrh, ki tudi v svetu nekaj pomeni. Ravno ti vzponi »zunaj« so merilo, ki te postavijo tja, kamor trenutno sodiš.

Najprej sta se odpravila Marko Prezelj in Rado Nadvešnik, oba najmlajša člana odprave »Lhotse Shar«. 22. VII. sta v Aiguille De Midi preplezala Seigneurjevo smer, ocena: V.

26. VII pa v Mont Blanc De Tacul najprej Kuloar Schere, nato pa v isti steni še Kuloar Gabarou, ocena: V, pri vzponu je sodeloval tudi F. Bence (AO Tržič).

Na povratku domov so se fantje ustavili v italijanskih Dolomitih, kjer sta 28. VII. Prezelj in Nadvešnik v znanih stolpih, ki jih imenujejo »Pet prstov«, v največjem »Torre Grande« prosto preplezala dve smeri: Smer veveric, ocena: VI in Finsko smer: ocena: VI.

Naslednji dan, 29.VII,. pa sta Prezelj in Nadvešnik zmogla še Tofano, ki pa je za razliko od »Torre Grande» res prava velika stena. Splezala sta »Rdeči steber«, Nadvešnik je plezal na klasičen način (ocena VI A2), Marko Prezelj pa je smer ponovil prosto (ocena VII+), kar je eden največjih uspehov prostega plezanja v Kamniku.

Približno v istem času sta se v Dolomitih »mudila« tudi Janez Benkovič in Matej Humar.

23. 7. sta v gori Sass Maor preplezala smer Solleder-Kummer z vstopno varianto Bettega, ocena: V+. 25. 7. pa v gori Agner Severni raz, ocena VI-, V+. Obe smeri spadata v skupino velikih klasičnih tur. Prva je visoka 1000 in druga 1600 m.

V Franciji, oziroma v skupini Mt. Blanca nad Chamonixom pa je plezal Tone Škarja.

24. 7. v Auguille Verte, smer Kuloar Couturier, ocena: IV, solo, sestopil je po Kuloarju Whymper ocena, III, solo 29. 7. je Tone Škarja v Mont Blanc de Tacul preplezal smer Kuloar Gabarou, ocena V, soplezalec: S. Belak (AO Matica). 1. VIII. je Škarja v Les Courtes preplezal še Avstrijsko smer, ocena IV+, solo. Isti dan (1. 8.) so štirje mladi člani odseka doma preplezali Perčičev steber v Vežici, ocena: VI, Al. Plezali so: Jana Hribovšek in Marko Prezelj, ter Danilo Golob, in Sandi Zorič. 9. 8. Tomo Drolec in Jana Vode, preplezata Dibonov raz v veliki cini, ocena: IV.

3. 8. Benkovič in Humar v Franciji opravita prečenje Aiguille de Midi – Mont Blanc.

Po desetih dnevih čakanja na boljše vreme se Benkovič »preseli« pod Matterhorn, kjer 13. in 14.8. prepleza »smer Bratov Schmidt« v slabih razmerah, ocena: IV, soplezalec: D. Butković. (AO Zagreb-Matica).

Doma medtem Marko Prezelj prepleza nekaj težkih smeri: Dolžanova soteska: Ta Težka, ocena: VII PP 22. 8. Šite: smer JLA, ocena VI+PP soplezalec: Sandi Zorič (VI-, A2) 22.8. Šite: Zajeda (VI+PP, solo) 23.8. Dolgi hrbet: Trikot (VI-, Al, solo) 29.9. Bojan Pollak in Tomo Drolec v Planjavi preplezata novo prvenstveno smer: »Varianta jesensko prebujenje«, ocena: V, Al. 30.8. Rado Nadvešnik in Matevž Podpečnik v Vežici preplezata Zajedo usmiljenja. Nadvešnik prosto (VII, PP), Podpečnik na klasičen način (ocena V, A2).

September

5. 9. Bojan Pollak in Tomo Drolec preplezata novo prvenstveno smer v Brani: Bohomurčkov steber, ocena V+, A1, A2. 8.9. Marko Prezelj prepleza več smeri v Dolški Škrbini in dolgem hrbtu: smer Šimenc – Škarja (VI, A1) smer EKAR – Jamnik (ocena V+, PP) soplezalec: M. Kovač (AO Mengeš) Diagonalna smer (V, Prezelj solo) Janez Benkovič pa se ponovno odpravi v italijanske Dolomite. 19. 9. z Tomom Drolc preplezata Tissijevo smer, ocena: VI, V,. v Beneškem stolpu, dan kasneje pa še slavno smer Philipp Flamm v Civetti, ocena: VI, AO.

Ob koncu meseca se je manjša skupina odpravila plezat v Paklenico. 26. 9. sta v steni Anić Kuka, Prezelj in Marko Šuštar preplezala smer Albatros, ocena: VI, A1, Tomo Drolec in Vidi Pavlič pa Velebitaško smer, opcena: VI. A1.

J. B.

Karateisti spet bolje delamo

Po več letih stagniranja Karate kluba Kamnik je ta po zamenjavi vodstva spet začel bolje delati.

Tako smo se člani kluba udeležili več skupnih akcij karate klubov iz Slovenije, med drugim tudi internacionalnega karate seminarja v mesecu maju v Ljubljani, ki ga je vodil Ryozo Tsukada, ter julija letne karate šole v Umagu. To šolo je vodil Vlado Paradižnik. Oktobra pa smo vpisali več kot 40 novih članov in pionirjev. Udeležujemo se raznih prijateljskih karate turnirjev po Sloveniji, saj se ravno na takih turnirjih kalijo borci za nadaljnja regijska in republiška tekmovanja in so zato ti turnirji zelo potrebni.

Tak prijateljski SANKUKAI karate turnir pa smo po več letih organizirali 13. decembra tudi v Kamniku. Udeležilo se ga je 13 klubov iz Slovenije tega sloga – prek 50 starejših tekmovalcev in več kot 70 pionirjev.

REZULTATI:

Višja kategorija

1. mesto Bojan Puklovec (FORUM)
2. mesto Josip Bijelič (DOL)
3. – 4. mesto Ivica Mršič (KAMNIK)
3. – 4. mesto Slavko Šorotar (DOMŽALE)

Srednja kategorija

1. mesto Jerner Turk (IV. GORICA)
2. mesto Robi Bombek (DOMŽALE)
3. – 4. mesto Edo Vrenčur (IV. GORICA)
3. – 4. mesto Sašo Savič (FORUM)

Pionirji – KATE

1. mesto Roman Petančič (FORUM)
2. mesto Damir Suljević (RIBNICA)
3. mesto Šemso Mujanović (KOMENDA)
4. mesto Peter Novak (KOMENDA)
5. mesto Martin Lange (JARŠE)
6. mesto Mateja Lavrič (MENGEŠ)
7. mesto Nina Novinc (MENGEŠ)

Prvouvrščeni so prejeli lepe pokale, ostali pa diplome.

S tem smo še enkrat dokazali, da se v Karate klubu Kamnik dela bolje ter da je klub zaživel tako, kot je treba.

K. M

Dobri vzponi

Slabo jesensko vreme je preprečilo da bi splezali še kakšno dobro smer, zato poglejmo, kaj se je dogajalo v zadnjih poletnih in prvih jesenskih dneh.

Zadnjo omembe vredno prosto ponovitev v hribih sta opravila Robert Flerin in Janez Kešnar AO Mengeš 17. oktobra, ko sta ponovila »Dokončano« v Planjavi. Ocena te, prej tehnične smeri, je sedaj VII+, to pa je bila šele druga prosta ponovitev. Tudi prvo sta pred enim letom opravila ista dva plezalca skupaj s Smiljanom Božičem, ki pa se je moral enkrat prijeti za klin.

Sedaj pa se ozrimo še nazaj v mesece avgust in september, ki sta bila za razliko od prejšnjih dveh precej bolj plodna, saj je bilo opravljenih kar nekaj dobrih vzponov. Štirje med njimi imajo celo oceno IX–, in sicer so bile vse štiri smeri splezane v Dolžanovi soteski nad Tržičem.

V teh smereh je bil uspešen Robert Flerin, ki je 16. 8. splezal smer »Mozartove kroglice«; to je po mnenju poznavalcev najlažja smer z oceno IX– na tem področju in doda sedaj že šestnajst ponovitev. Druga je bila 27. 8. smer »Živček« IX–, ki ima deset ponovitev in velja za smer, v kateri pride do izraza moč rok, saj je potrebno izvesti nekaj potegov in tako imenovanih »blokad« na zelo majhnih oprimkih. 5. 9. je ponovil še smer »Tri srca« IX–, ki ima tudi okoli deset ponovitev, zelo lepa plezarija v popolnoma navpični plošči z majhnimi oprimki. 25. 9. pa mu je uspelo splezati še smer »solea«, ki je daleč najtežja med temi štirimi smermi spodnje devete stopnje. Zares velike težave (saj so ponekod oprimki veliki le za konico enega ali dveh prstov) pa so tudi vzrok, da je bil to šele četrti vzpon preko te smeri.

Od smeri »solea« je med temi z oceno IX– v tej steni težja le še smer »disco vertical«, ki jo je Flerin sicer že »naštudiral« z varovanjem od zgoraj, za pravi vzpon pa mu je zmanjkalo časa in ga je prehitelo slabo vreme.

Ti zadnji dve smeri z oceno IX– lahko brez pretiravanja primerjamo s podobnimi smermi kjerkoli po svetu. Z Dolžanovo sotesko smo Slovenci dobili plezalni center, s katerim lahko vsaj po težavnosti smeri, če že ne po velikosti, konkuriramo plezalsko bolj razvitim deželam.

Na koncu pa še zanimivost iz Paklenice. Tam je znani italijanski plezalec Manolo Zanola splezal gladko previsno ploščo in jo ocenil s francosko oceno 8b+ ali X do X+ po naše in spada med šest najtežjih tovrstnih smeri v Evropi.

F. R.

Slovenski tekači v Angliji

V Llanberisu v severnem Walesu je bilo poleti mednarodno gorsko tekmovanje v gorskem teku. Tega teka se je udeležila na povabilo organizatorjev tudi ekipa slovenskih tekačev: Borut Podgornik, Marjan Krempel, Ivan Urh in Franc Teraž smo preko Brnika, Londona pristali v Manchestru, kjer so nas pričakali organizatorji. Z avtomobilom organizatorja smo se pripelali do Llanberisa, majhnega mesteca, a velikega po gostoljubnosti in prijaznosti, kjer smo prebivali vse do vrnitve domov.

Llanberis, 18. julij ob 14. uri na nadmorski višini 80 m, štart teka na 15 km. Proga se je prvih 7,5 km dvignila na najvišji vrh Walesa – Snowdona, ki je visok 1060 m in se potem po isti trasi spustila nazaj do cilja. Tek, ki se ga je udeležilo več kot 500 tekačev iz 12 držav, je prenašala tudi britanska TV. Zmagal je Martin MAY iz ŠVICE, drugi je bil Claudio GALEAZZI iz ITALIJE, in tretji prav tako Italijan, Luigi BORTOLUZZI. Od naših tekačev je bil najboljši Borut PODGORNIK na 19. mestu, 20. Franc TERAŽ, 30. Ivan URH in 81. Marjan KREMPEL.

IVAN

Hvala za dobre želje

V uredništvo Kamniškega občana smo ob vstopu v novo leto spet dobili veliko dobrih želja in misli, ki so nam jih napisali naši bralci, sodelavci in poslovni sodelavci. Vsem se za čestitke zahvaljujemo z obljubo, da si bomo prizadevali za še boljšo vsebino našega glasila.

Uredništvo

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.